Christelijcke en vermakelijcke gesangen

Franciscus de Laat

bron
Franciscus de Laat, *Christelijcke en vermakelijcke gesangen*. Nicolaes van Ravesteyn, Amsterdam 1647

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/laat004chri01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

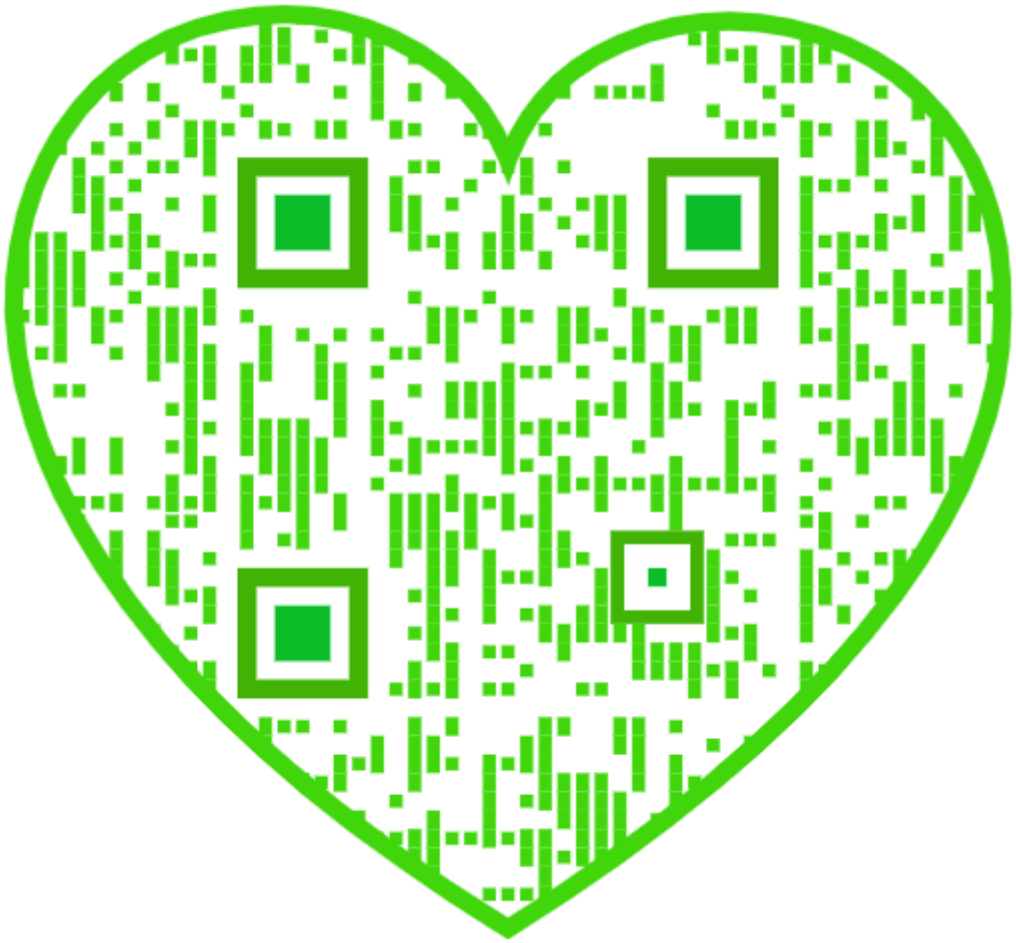

BY CORNELIS BANHEYNINGH

Voor-reden *aen de* iuffrouwen.

NAe dat dese, soo Christelijcke als Vermakelijcke Ghesangen, waren voltrocken, ende verscheydene goede Vrienden ende Liefhebbers van de Konst vertoont; heeft het ons goet ghedacht ye-

mandt te versoecken, de selve met eenighe nieuwe ende noyt te vooren uyt-ghegevene voysen te willen verçieren, om het werck soo veel te smaeckelijcker ende aenghenamer by U.L. te maecken. Hier toe heeft ons sijne hulpe op-ghedraghen, onsen sonderlinghen vriendt *Cornelis Kist*, die met sijne gheestighe ende soetvloeyende Maet-sangh, veele woorden een tweede leven heeft ghegheven. Ontfanght de selve, soete ende gheest-rijcke Juffrouwen, van sijne handt, ende wilt met

dese nieuwigheden in den tegenwoordighen nieuwen tijdt U.L. verlustigen, ende onsen voornoemden waerden Vriendt ende My, nieuwe spooren gheven, om tot u vermaeck ende dienst ons sinnen in te spannen, ende meer dierghelijcke soo Ghesanghen als andere Ghedichten in 't licht te brenghen, alles om te betoonen hoe seer dat wy aen U.L. verplicht zijn.

Op de Christelycke Gesangen *van den* E.H. Franciscus de Laet.

K*Omt, Iuffers, koopt en leest hier uw' getyden.*
En, schoon het woort u nieuw en seldsaem luydt,
En maeckt noch even wel geen vreemt besluyt:
*Ons' Kerck die spreeckter toe, en wil, en kanse lyde*n.

Dit is de rust veel wel-besteeder uren.
Een werck, waer op de hongherighe nijd'
Haer tanden te vergheefs in stucken bijt.
Dat Hemelsch is, en eeuwen sal verduren.

Gheleerde vriend, waer sal men woorden halen
Om seggen waer u hooge wijsheyt rijst?
En dat men u volmaeckte dichten prijst,
Dat is de Son met houds-kool afte malen.

A.v.G. J.v.D.

Op de *Amoureuse Rymen.*

SChoon inct, en pen, en hand bevrosen was;
En beyde moesten lyden
Het onghelijck der tyden,
Daer selfs de zee verandert was in glas:
Noch had u dicht mijn oore nauw geraeckt,
Of t'samen hand en pennen
Begonnen weêr te rennen,
Al had u vyer haer banden los ghemaeckt.
Dat vyer, dat Phyllis uyt haer ooghen schoot
VVas machtigh hand en sinnen,
En 's winters koud' te winnen;
En maeckte dat de vocht weêr uyt de pennen vloot:

Doe dacht ick voerde sy alsoo haers schryvers hand,
   En soo haer blixem-slaghen,
   Hem gaven sulcken vlaghen.
Is 't wonder dat sijn dicht van staed'ghe liefde brand?

A.v.G. J.v.D.

Op de sangen *van den geleerden Heer* Franciscus de Laet.

D*E hoogh-begaefde Geest van Plato, na de gronden*
Van diepe wetenschap, en haer verborgentheyt
Door onvermoeyde vlijt te hebben ondervonden,
Doorspoorde waer het heyl en hooghste goet in leyt.
Doch voelde dat het niet was ergens in te keuren,
Als in sijn oorsprongh self, dat is, wanneer men Godt,
Sijn Wesen en sijn aert, te recht soeckt na te speuren,
En dan verkrijght des selfs het lieffelijck genot.

En dat Godsaligheyt, en Deughdt, en recht te plegen
Een wel-bewust gemoet, dat na geen ondeughdt haeckt,
Te wand'len op het padt der Vromen, zijn de wegen
Waer door men even tot het hooghste goedt geraeckt.
Dat dit de midd'len zijn, die ons verstant bereyden,
En suyv'ren onsen wil, die ons als metter handt
(*Wanneer wy Deughden-spoor betreden*) *konnen leyden,*
Tot op den hooghsten trap van dees gewenschten standt.
't Is waer een Christen-Mensch behoort oock soo te spreecken,
Maer hier heeft even wel den Heyden in gedwaelt,
Dat hy de rechte grondt met valschen schijn bestreecken
Ons voorstelt, en de wegh niet recht heeft af-gemaelt.
De Deughden niet alleen zijn bier de rechte oorsaeck.
Een waer berboren Mensch gevoelter anders af,
Soo Godts Genaden-Geest niet eerst is onse voorspraeck,
Ons Deughden die men doen en zijn maer enckel kaf.

[*De*] *rechte Noordt-Ster daer men altijdt moet na seylen*,
De rechte Toetsteen daer men rechte Deughdt aen proeft,
Het rechte Loot om in het diep te sullen peylen,
Dat hebt ghy Leser hier te saem in een geschroeft.
Hoe dat men Godt in noot gebeden op sal off'ren,
En weêr een vreughden-liedt, *wanneer m' in vreughden is,*
En hoe men weder sal by wijl de tranen koff'ren
Ontsluyten, *als men sit in nare droeffenis*;
Dat hebt ghy hier by een: *ghy hebt vermaeck met voordeel,*
Het voordeel geeft de Stof, *het soet leyt in de kunst,*
Ontfanght het alle beyd', *en strijckt een billick oordeel*,
En geeft verdiende lof, *aen stof*, *en kunst*, *en gunst.*

P. Weytens. I.v.D.

Sonnet
Encomiastique au Sieur Francoys de Laat *Docteur en Medicine sur ses Rimes Sainctes.*
Et chanteés suyvant les notes & mesures du tres-excellent Musicien S^r^. Cornelis Kist.

L*Ors que le Monde impur vomit ses rimes fades*,
Et folles, *& sans grace à l'endroict des Saincts coeurs*,
Ne chantant que d' Amour les Sodomiques steurs,
Les doux-amers plaisirs, *appasts*, *attraits*, *oeillades*,

Les venimeux poisons, & dorees parades;
Voicy bien autre chose, & plus Saincte douceur,
Voicy, Chanteurs Chrestiens, un Sainct Empoisonneur
A breuvant nostre esprit des friandes Muscades
De divines chansons; où du Luth doux-sonnant
Vn jeune Musicien pince l'accort cordage.
Ainsi ton Luth O! Laat *Poëtae sainct & sage*
Transporte les humains, chantant le Tout-puissant:
Tu quinte-essences l'ame, & tout d'un coup donnant
La chasse à l' Archerot; O! Docteur, *d'avantage*
Nous fais mieux avaller ton sain & sainct breuvage,
L'ayant sucre, chansons mondaines y mestant.

P.v.M.

Op de Stichtelijcke en Werelilijcke Rijmen van de selve.

WIe schatert met een kuyssen galm,
In mijn verstockte ooren?
VVie kittelt met een dunner galm,
De vriendelijcke chooren
Die aen den Rijnvliet zy aen zy
Op geur'ge oever-transsen
Met maeghde stem, en rymery
De toon van vreughde daussen,
Is David op-gheresen
Of wil het Orpheus wesen?
Neen ziel! vermoeyt door handt-ghebaer,
Van heylsaem letter-knaghen,
Dat gadeloos en dierbaer paer
Op silv're dauw ghedraghen,

Die sacht albaste wiecken deckt,
Van lieve vrolijckheden,
Tot sorgheloose sanghers streckt
In 't hof van eeuw'ghe vrede;
Bevrijdt voor vloecktrauwanten,
Rinkinkende Bachanten:
't Is een bly-gheestigh Ionghelingh,
VViens hooft vermast door yver
Na streeft tot 's wereldts wonder dingh
Den loffelijcxsten Schryver:
Hy knielt, en bidt den Hemel aen,
Met op-ghetooghe sinnen,
En spreeckt soo, VVereldts ware waen,
Hoe kan ick u beminnen,
Ick wensch, ick haeck, te wesen
By 't onbepaelde VVesen:

Hy neemt met een sneeuw-witte handt,
Sijn gulde Phenix-veder
En wijst, en ons, en 't Fransse landt
Hoe een ghemoet, te teeder
Voor 's wereldts onweêr, bidden sal
En ware Godheydt dancken,
Dat hy beschut, behoê sijn val
En afkaets wereldts rancken,
En leer hem soo te draghen
Soo als 't hem sal behaghen:
Hy springht op 's wereldts schouw-tooneel
En opent de gordijnen,
Daer elck verspilt, verspeelt sijn deel
En *waen*, voor *waer* wil schijnen,
Hy leert ons hoe men groeten moet
Zarp-soete Ioffer-dieren,

En hoe men haer ontmoeten moet,
En hoe men haer moet vieren
Met sangherighe snaren
Die *vreughdt* en *aendacht* baren.
Schep moet, schep moet, ô koester-mat,
Van veel hoogh-wyse helden,
Die 't Griecx Athenen in u stadt
Eerhaftigh *Leyden* stelden,
Ghy volghden 't rymrijck *Amsterdam*
Met onvermoeyde stappen,
VVanneer *De Laet* maer voor sich nam
Te klaev'ren op de trappen
Van d'Heliconffe toppen
Bespat met Heynsse droppen.

Daniel van der Meer. Spe finis.

Op de Geestelijcke en Wereltlijcke Rymen van den selven.

W*At wit-gepluymde swaen met uyt-gestreckte vleugelen*
Slaet hier sijn sachte maet? een David in 't beteugelen
Van ongerechtigheydt, een Orpheus in het lier-
En- min- en- sin gedicht: het Venuzieuze dier,
(*Dat soo veel eeuwen langh den Goôn met sangh verplichten*)
Schijnt weder af-gedaelt. O roem van al die dichten!
V dicht streck u een ziel! soo leeft ghy eeuwighlijck;
En klavert met Virgiel tot in het Hemelrijck.

S. v. Middel-geest.

Quo fata trabunt.

Klinck-dicht, *Op de selve.*

D'Hart-steelende *Syreen*, wiens stem en prickelsangh
Vliss' sloot aen de mast, staeckt nu het tooverstreelen:
Een andere *Syreen* komt met haer maet-sangh queelen,
En beurt ten golven uyt het hooft uyt golfs bedwangh
Daer d'*Rijn* d'ael-oude *Burgh* schuurt met haer water-drang.
Doch neurt geen dooden-deun of hatelicke speelen;
Maer ziel-stroockt door haer liedt, ghehuwt aen maeghden-keelen,
De *Leydtsche* letter-jeught, soo vêr sich streckt den gangh

Van 't schel gheluyt. Dit toont *De Laet,* wiens harp doet luyst'ren
Geen redenloos gediert', maer menschen weet te kluyst'ren,
En volght des *Tracischen* of *Isre'ls* sangers maet.
Laet *Theben* roemen vry *Amphions* kittel-toonen,
En 't *Ioodsch Ierusalem* het puyck van *Isais* soonen:
Ons' *Leydtsche David* en *Amphion* is *De Laet.*

C. v. Toll.

Een ander.

WIe dwarsch het aerdsch in 't Heylighdom soeckt rust,
En Godt sijn Heer met lust
Uyt voll' genegentheeden
Te juychen, en in rijm sijn naem en lof verbreeden
Na d'Oud'ren wijs, op Davids Harp of juyst geslagen Luyt;
Die lees *De Laet*, hy bromt sijn naem met volle toonen uyt:
Of helt u tochtigh hert nae weereldsch sangen,
Geheel aen 't aerdsch verhangen,
Hy schaft u aerdsch geneught
't Geen stichtigh port u hert tot Hemelsch' vreughd'.

Haestigh.

C. Berkkel. II. St. Lugd. Bat.

Op het selfde voorwerp.

I*Ck singh' geen oorloghs-list*
Van het verdeelt Germanjen;
Noch repp' van Burger-twist
In het gesloopt Brittanjen;
Noch denck' om Vorste-staf
[*Die heylsaem*, *houd' mer handen af*]
Met schimp-rijm te ontmoeten;
Op dat ick met geen silv're daeuw'
In Beljes Tas, soo nooyt te naeuw
Mijn losse drift sou boeten:

Noch derv' een Vagevyer
Voor sulcke vaersen stoocken,
Die aller Vader hier
In 's wereldts schouw deed' roocken,
Niet uyt een heete gloet,
Tot schen-sucht, *ofte dolle moet*,
Maer onbedacht gevoelen.
Men laeck' geen wijsheyt, *eer*, *noch schoont*
In 't voorwerp, *daer 't sijn glans verwoont.*
Oock luyptmen onder 't woelen;

Maer sta bedwelmt, *bevreest*,
Hoe ick een plaets kan vinden,

Om mijn, De Laet, *een meuwen geest*
Den slaep des hoofts t'omwinden
Men t' saem-getuyte lof
[*Door dien hy ons schept nieuwe stof*]
Van onverwelckb're bloemen,
Bestuwt met stoet van letter-jeught,
Met handt-geklap, *en dert'le vreught*,
En kan sijn rymen roemen.

Hy mengelt hoogh, *en laegh*
In sijn streel-siecke bladeren,
En maeckt een dof-geest graegh,
Als hy als Artz komt naderen

En menght met heyl'gen Psalm
Een france, of duytse, luchter galm,
En treft soo na mijn oordeel
Dat alte langh gemiste wit
Daer Dichters heyl en eer in sit,
Want voeght vermaeck by voordeel.

Soo als men 't sien kan.

Aen de Christelijcke Sangers ende Sangheressen.

ICk weet dat een yeder van U.L. sijn grootste lust ende vermaeck schept in 't lesen ende overweghen van de Heylighe Schriften, ende sijnen Godt met Psalmen ende Gheestelijcke Liedekens te loven ende te prysen: verre zijnde van die wereldtsche kinderen, die maer al te veel, Godt betert, met haere geyle ende lichtvaerdige ghesangen de lucht vergiftigen, ende de ooren der vromen ten hooghsten quetsen. Dit is de reden dat U.L. hier neffens dienstelijck werden op-ghedraghen eenighe Christelijcke bedenckinghen op aenghename voysen ghestelt, die van

tijdt tot tijdt op de ledighe uren my zijn uyt de penne ghevallen; ghelieft van de selve in de wintersche avonden, ende op andere gelegentheden meer U.L. te dienen, ende soo kleynen gifte in danck aen te nemen. Ick hope U.L. hier nae wat meer van dese ende dierghelijcke stoffe te laten sien, soo haest ick sal bevinden, dat dese vruchten van mijne eerste jaren U.L. eenighsins smakelijck zijn geweest. Hier mede wensch ick U.L. veel ghelucks en zeghen nae Ziele ende Lichaem; ende blyve met herte ende gheneghentheydt

V.L. gantsch verplichten
Dienaer F.d.L.
In Leyden desen 4 *May*, 1647.

Aen de selve.

G*Odtsaligh volck, 't welck niet en soeckt te leven*,
Als om de Heer sijn lof en eer te geven;
En t'aller-tijdt u lieffelijcke stem
Doet stijgen op nae 't Nieuw Ierusalem:
U draegh' ick op de vruchten van mijn jaren,
Die al te ras, eylaes! zijn voort-gevaren;
U draegh' ick op de vruchten van mijn jeught,
En deyl u meê een over-groote vreught.
Laet geyl gesangh heel verde van u wesen;
Godts goedigheyt dient eeuwighlijck gepresen:
En die hier toe sijn herte niet begeeft,
Die heeft voorwaer gantsch vruchteloos geleeft.

De tijdt is kort, en loopt seer snellijck heenen;
En eer men 't weet is alles haest verdweenen.
Die in Godts Wet met David sich vermaeckt,
Heeft welnae wensch het rechte wit geraeckt.
Wel, vroom geslacht, wilt hier met vlijt nae trachten,
En soo van Godt veel zegheningh verwachten:
Zijt oyt en oyt gerust en wel ghemoet,
Stelt al u troost in 't alderhooghste Goet.

Den christelycken dagh,
Voor-ghestelt in aendachtighe Ghebeden en Bedenckinghen.

I. *Waneer men des Morgens ontwaeckt.*
Op de wyse: *Van den* 45 *Psalm.*

O Groote God, en Vader onses Heeren!
Die al wat leeft in eeuwigheydt moet eeren;
Doet my die gunst dat ick u kennen magh,
En nae den eysch beginnen desen dagh.

Ghy hebt my langh u goedtheyt laten smaecken,
Laet my oock nu tot uwen dienst ontwaecken:
Ick heb gherust, den slaep die is ghegaen;
VVilt oock mijn Ziel van 't sondigh pack ontslaen;

2. Dat my seer druckt, en soeckt my te versmooren,
Ten eynd'ick niet nae u bevel soud' hooren.
Geeft nae de doodt my 't leven wederom.
Als nae den slaep, ô waerde Bruydegom!
Vergunt my doch dat 't lichaem steeds mach wesen
Een recht behulp, waer door ghy werdt ghepresen;
Behoedt het Heer, op dat het eeuwighlijck
U naem maeck groot in 't Hemelsch Koninckrijck.

3. VVanneer ick sal eens in den grave legghen,
VVilt dan, ô Heer! tot myne Ziele segghen:

Rijst uyt den slaep, gheniet de Heerlijckheydt,
Die voor de grondt des werelds is bereydt.
De held're glansch des Morgens is ghekomen,
Een heerlijck Licht dat altijdt schijnt den Vromen.
Een dagh dien noyt een nacht meer volghen sal.
Een vreughd' heel vry van druck en ongheval.

II. *Wanneer men sijn ooghen open doet.*

4. O eeuwigh Licht! komt met u schoone stralen
Vroegh in den dagh op myne Ziele dalen;
Verlicht mijn gheest, geeft dat ick vroegh en laet
Mijn sinnen keer van alles dat vergaet:
En wend' alleen tot u vermaeck'lijck VVesen,
Dat wel te recht wordt boven al ghepresen!

VVaer soud' ick oyt toch stieren mijn ghesicht?
Soo ghy alleen zijt d'oorsprongh van het licht.

5. Ick sien op u, om noyt, ô Heer! te slapen
Den slaep des doods, maer vreughd' op vreughd' te rapen,
't En baet gheen Mensch te sien des werelts eer,
Soo 't Gheest'lijck oogh verlicht werdt nimmermeer.
VVel, Hemelsch Licht! ick wil op u betrouwen,
En uwen glansch in eeuwigheydt aenschouwen:
VVijst my den wegh dien ick betreden moet,
En die ons leydt tot 't alderhooghste Goedt.

III. *Wanneer men op-staet.*
Op de wyse: *Van den* 8 *Psalm.*

DE eerste Mensch de Vader van ons allen,
Is van sijn staet en heerlijckheydt ghevallen;
En van de gunst die Godt hem had' belooft,
Door hoovaerdy en Sathans list berooft.

2. En soo gheheel in 't grond'loos Meyr versoncken,
VVaer niet dan gal en alsem werdt ghedroncken:
Maer ghy hebt hem, ô Godt! uw' handt ghereckt,
En uyt ghenaê met zegeningh bedeckt.

3. Ach! 'k ben een spruyt van sulcken stam ghesproten,
Die val kan niet als mijn verdriet vergrooten:

VVat soud' het zijn, indien ick niet en wierd'
Door uwe handt tot uwen Throon ghestiert?

4. O vasten troost van die ghy hebt verkooren!
Laet my u stem tot alle tyden hooren;
Versterckt mijn Ziel, op dat ick dagh en nacht
Ghedencken mach aen uwe groote macht.

5. Geeft dat ick my mach in u heyl verblyden,
En uwen Naem met danckbaerheydt belyden:
Stelt my steeds voor dien hoogh-verheven staet,
Die 't Heyligh volck hier nae te wachten staet.

IV. *Wanneer men hem kleedt.*

6. O Iesu! wilt my doch gheduerigh kleeden
Met 't dierbaer kleedt van uw' gherechtigheden,

En doen die gunst, dat ick met Ziel en Lijf
In eeuwigheydt aen u ghebonden blijf.

7. Geeft dat de lust tot boosheydt mach verdwynen,
Dat ick voor u met vreughde mach verschynen;
Troost my in 't leedt dat my de werelt baert,
En van 't bedrogh des Sathans my bewaert.

8. Laet 's werelts eer my nimmer soo behaghen,
Dat ick tot u niet meerder liefd' soud' draghen.
Geeft dat mijn kleedt my steeds brengh in den sin,
Hoe naeckt ick was al van den aen-begin.

9. Ten eynd' ick mach in ootmoed' voor u wand'len,
En met elck een oprecht en suyver hand'len;
En sien op 't gheen Godts Kind'ren is bereydt,
Eer 's werelts grondt was immermeer gheleydt.

V. *Wanneer men ghekleedt is.*

10. Ghy doet my Heer, tot alle tyden hooren
Dat ick in sond' en swackheydt ben ghebooren;
En dat ick niet een ooghenblick bestaê
Als door u gunst en eeuwighe ghenaê.
11. Dies kom ick oock tot u en uwe gaven,
Die Lijf en Ziel in volle maten laven;
Op dat ick leer wat ghy een lichaem geeft,
En eene Ziel die in u vreese leeft.
12. VVant van mijn selfs en heb ick gheen ghedachten
Die ick met recht niet vuyl en snoô mach achten.
Mijn sin blijft staen op modder ende slijck,
En mijn verstant dat is gantsch vleesschelijck.

13. In desen noodt wilt my toch niet begeven,
Mijn hooghste troost, mijn voedtsel en mijn leven;
Maer staet my by in 't droevigh tranen-dal,
Tot dat ick eens daer uyt verhuysen sal,
14. En van der aerd' sal werden opghenomen
In 't rechte huys en erfdeel van de Vromen,
Daer Ab'rams zaet gheduerigh Feestmael houd',
Midts Christi Bruydt soo heerlijck is ghetrouwt.

VI. *Wanneer men ten huyse uyt-gaet.*
Op de wyse: *Van den* 32 *Psalm.*

O Heer! soo haest ick uyt ten huys gae treden
Soo werdt mijn Ziel van alle kant bestreden,
Ick voel dat 't vleesch, des Sathans loos beleyt,
En 's werelts list my daet'lijck netten spreyt.
Ick ben beset met groote heyer-krachten
Die alle uyr my soecken te verkrachten.
O goede Godt! geeft aen u Boden last,
Op dat op my sorghvuldigh werdt gepast.

2. Soo 'k wilde gaen in 's werelts kromme paden,
VVilt my tot u, en uwe Schatten raden.

En soo mijn sin daer tegen mochte gaen,
VVilt my dan vry met sware plagen slaen.
Laet my van vrees noch anghst bevochten wesen,
En leert my steeds wat dat ick dien te vreesen,
Voor al, 't gevley en valscheyt van mijn hert,
VVaer door de mensch seer licht bedrogen wert.

3. Mijn wensch die zy alleen, om u t'aenschouwen,
En op u gunst mijn hoop en troost te bouwen;
In alle dinck gerust en wel te vreên,
Waer dat ick hier of elders heen sal treên.
Leert my, mijn selfs u willigh onderwerpen.
Wilt mijn verstant en domme sinnen scherpen:
Op dat ick doch, ô arme Adams kint!
Van u mach zijn in eeuwigheyt bemint.

VII. *Wanneer men wederom t'Huys komt.*
Op de wyse: *Van den* 116 *Psalm.*

VAn dat ghy Heer uyt Eden hebt gejaeght
De eerste mensch, en werdt geen huys gevonden
Dat niet en is vervult met alle sonden,
En daer men niet geduerighlijck en klaeght.

2. Geeft dat ick dan magh dencken t'aller tijdt,
Wanneer ick weêr kom nae mijn huys te keeren,
Dat ick van u die dingen moet begeeren,
Waer door ick werdt van doodts gewelt bevrijt.

3. Mijn huys is aerdsch, mijn lichaem niet dan stof;
Ey leert my dan het aerdsche goet verachten,

En tot u Huys verheffen mijn gedachten,
Al waer men singht in eeuwigheyt u lof.

4. Ick wil, ô Heer! wanneer ghy het gebiedt,
Uyt 't aerdsche dal met blijdschap garen scheyden;
Soo uwen geest my maer en wil geleyden,
Al waer men Godt van aengesichte siet.

5. Ick soeck alleen te leven door u raedt,
En onder u beschuttinghe te wesen;
Om nae de Ziel of Lichaem noyt te vreesen,
Soo langh als ghy u ooghen op my slaet.

6. O Hemelsch Huys! ô Koninghlijcken Throon!
U Heerlijckheyt gaet alle dinck te boven.
't Is niemendal met al de aerdsche hoven.
Mijn Ziel verlanght nae d'onverdiende Kroon.

VIII. *Wanneer men in Huys aen sijn Werck is.*

7. Dat d'eerste mensch vermaecklijck heeft gedacht,
Wert nu vol smert en swarigheyt bevonden.
Dit komt alleen, mijn Ziele! van de sonden,
Die over al betoonen hare macht.
8. O groot verschil! van Heer te worden knecht,
En in het sweet sijn broot te moeten winnen,
Iae alle dinck met moeyte te beginnen;
En in ons selfs te voelen een gevecht.
9. O Eeuwigh Godt die mijn ellende siet!
Wilt in ghenaê tot uwen dienaer komen;
En stilt toch wat die vreesselijcke stroomen,
Die d'oorsaeck zijn van al mijn swaer verdriet.

10. Versterckt mijn Geest en mijn verswackt gestel,
Om tot u dienst die vyerigh te besteden.
Ghy eyscht van my veel suchten en ghebeden;
Gheeft dat ick oock mach doen nae u bevel.
11. O Heer! ghy zijt 't oneyndelijcke goedt;
Bewaert my doch en sterckt mijn teere handen.
Maeckt my gantsch vry van al de sware banden;
En wascht my af met Christi suyver bloedt.
12. VVilt een nieuw liedt gaen leggen in mijn mont;
Laet mijn ghemoedt tot u zijn op-gheheven.
Ten eynd' ick mach nae u bevelen leven,
En sien alleen op u getrouw verbondt.

IX. *Wanneer men den arbeydt verlaet om te rusten.*

13. O goede Geest! die rust nae arbeydt geeft,
En my vergunt mijn asem te verhalen;
Ick ben gantsch blint, verlicht my door u stralen,
VVaer door de mensch in u genade leeft.
14. Toont dat ghy zijt een leydtsman in den noodt,
Ghy vasten troost van neêr-geslagen herten!
VVilt dagh op dagh verminderen mijn smerten,
En my behoên van d'eerst' en tweede doodt.
15. Genadigh Godt! de reden dat ick rust,
Is om met u gemeynsaemlijck te spreecken;
Neemt van my wegh mijn sonden en gebreecken,
En doodt in my d'onredelijcke lust.

16. In en om my is niet dan swackigheyt,
VVanneer ghy verr' van my zijt af-gescheyden.
U Geest alleen kan my gantsch seecker leyden
En geven deel aen d'eeuw'ge saligheyt.

X. *Wanneer men aen de tafel gaet om het Middaghmael te eten.* Op de wyse: *Van den* 23 *Psalm.*

O Milde Heer! die door verscheyde spysen
U goedigheyt my daegh'lijcks komt bewysen,
En mijnen disch in spijt van die my haten
Verçieren met veel kostelijcke vaten.
Hoe werdt ick noch, eylaes! soo traegh bevonden
Om over al u weldaedt te verkonden.

2. Daer ghy my geeft soo veele duysent reden,
Van wegen al die groote lieflijckheden,
Die uwe handt in volle maet komt gheven;
VVaer door de mensch krijght als een ander leven.
Voorwaer die gunst behoord' ick steeds te roemen,
En u alleen mijn Voedster-Heer te noemen.
3. 'k En kan voorwaer niet waerdighs u vergelden:
Ick wensch alleen u weldaet te vermelden;
In nedrigheyt te knielen voor u voeten,
En met gesangh u Majesteyt te groeten.
Ey laet hier nae mijn huys en tafel wesen,
Daer ghy mijn Godt werdt eeuwighlijck gepresen.

XI. *Wanneer men van de Tafel op-staet.*

4. Barmhertigh Godt! ey wilt het my vergeven,
Soo ick dien lof u niet heb toe-geschreven
Die ghy verdient, en met een vast vertrouwen
Niet heb getracht u vriend'lijckheyt t'aenschouwen;
Iae oock met een mijn naesten yets geschoncken,
VVaer door sijn hert een weynigh mocht ontfoncken.
5. Het is my leedt, dat ick door gulsigh eten,
My niet te recht in 't bidden heb gequeten;
En dat de spijs my soo heeft konnen smaken,
Dat ick mijn Godt heb van mijn buyck gaen maken.
Dat ick al veel te gierigh heb gedroncken;
En veel te veel mijn broeder in-geschoncken.

6. Dat ick my niet te recht heb gaen bereyden
Om van den disch eerbiedelijck te scheyden.
Laet toch u handt my lieflijck tot u trecken,
En uyt genaê mijn sware feylen decken;
Om mijn gehoor uyt 't aerdsch gewoel te wenden,
En alle uyr nae uwen Throon te senden.

XII. *In sommige eerlijcke Verheugingen ende Verlustingen.*

7. Ghy hebt my, Heer! een regel voorgeschreven
Om nimmermeer in ledigheyt te leven;
Dees volgh ick nae, en heb daer in vermaecken,
Tot dat ick weêr tot aerd' en stof sal raecken,

VVaer van wel eer mijn lichaem is genomen:
En dat mijn geest tot mijnen Godt sal komen.
8. En onder dien verlustight mijne leden,
Om weêr van nieuws tot mijn beroep te treden,
Maer laet my niet den schoonen tijdt verliesen,
Met d'ydelheyt des werelts te verkiesen.
De eerlijckheyt werdt boven al gepresen,
En vuyl vermaeck kan niet als schaed'lijck wesen.
9. Leert my te recht den snellen loop der tijden,
En hoe seer haest mijn daghen henen glyden;
Op dat u vrees mijn herte mach bewoonen,
Tot dat ghy my gelieven sult te kroonen.
Nae dese uyr verwacht ick, HEER der Heeren:
VVilt uwe gunst my oyt en oyt vermeeren.

XIII. *Des Avonts.*
Op de wyse: *Van den* 27 *Psalm.*

MYn Godt! hoe seer ellendigh zijn die lieden,
Die gantschlijck niet en zijn van u verlicht;
En die de glansch van uwe stralen vlieden,
Als eenigh vremt en wonderlijck gesicht.
U volck dat gaet op wel-gewenschte paên,
En siet altijdt u vriendelijck gelaet.
Daer 't godloos volck de Sonne onder-gaet,
VVanneer den dagh maer half en heeft gedaen.

2. De sulcke zijn rampsaligh in haer leven.
Voor 't vrome volck is niet als Sonneschijn;

Dat sal in noodt haer tot u, Heer! begeven,
En soecken steeds u heerelijck aenschijn.
VVat dat sijn kracht en wesen niet behoudt,
Ghy werdt tot gheen veranderingh ghebracht.
Ick vreese niet de schricken van de nacht.
VVel hem die sich op u alleen vertrouwt.

3. 'k Ben niet bedroeft dat d'held're Son sijn stralen
VVendt hier van daen wanneer de nacht komt aen,
En in de schoot der aerden neêr laet dalen,
Vermidts sy weêr des morghens op sal staen.
'k Verschrick my niet voor doodt of sware pijn,
Om dat ick weet dat lichaem ende gheest,
Nae dat sy eens ghescheyden zijn gheweest,
In eeuwigheyt vereenight sullen zijn.

XIV. *In de Avont-maeltijdt.*
Op de vvyse: *Van den* 77 *Psalm.*

ALs ick matigh heb ghegeten
VVil ick u Heer niet vergeten;
Als ick mild lijck ben gevoedt
VVert ghy oock van my ghegroet.
Als ick gae van tafel scheyden,
Gaet mijn tongh u lof verbreyden
Ick erken, barmhertigh Heer!
Uwe sorgh hoe langhs hoe meêr.

2. VVilt my aen u Tafel nooden,
Daer al u getrouwe Boden,

Ab'rams, Isaacx, Iacobs zaet,
VVerdt ghespysight vroegh en laet.
Leert my in u vreese leven,
En tot uwen dienst begeven
Myne sinnen en ghemoedt:
O Ghy alderhooghste goedt!

3. Laet mijn spijs my doen ghedencken,
Dat ghy my ghewis wilt schencken
Uyt ghenaê de Saligheydt
Voor des werelts grondt bereydt.
Leert mijn hert en mijn ghedachten
Daer seer vyerighlijck nae trachten,
Om in 't nieuw Ierusalem
U te loven met mijn stem.

XV. *Nae de Danckseggінge en Huys-gebeden: wanneer men sich ontkleedt.*

4. 'k Legh mijn kleedt af om te slapen
En een sachte rust te rapen,
En treck weêr mijn kleed'ren aen
Als den slaep is wegh ghegaen.
Hier door gae ick my verblyden
Dat ghy op ghesette tyden,
My uyt 't graf sult op doen staen,
En doen witte kleed'ren aen.
5. O dagh vol vermaeck'lijckheden
En beroemde heerlijckheden!

Die gheen nacht meer volghen sal,
Noch oock eenigh ongheval.
'k Sterf seer garen, saligh leven!
En gae my met vreughd' begheven,
Iae met over-groote lust
In de langh-ghewenschte rust.

6. Mijn beroep is, HEER der Heeren!
Voor u aenschijn te verkeeren,
En te roemen eeuwighlijck
Uwen Naem in 't Hemelrijck;
In die lieffelijcke hoven
Daer de Enghelen u loven,
En u Kind'ren voor en nae
Singhen 't bly Haleluja.

XVI. *Wanneer men te bedde gaet.*

7. Schelt my quijt al mijn ghebreecken,
Die in mijne leden steecken;
En neemt desen gantschen nacht
Op mijn Ziel en Lichaem acht.
Laet u Trooster in my leven,
Om u lof en eer te gheven,
Tot 'er tijdt dat ick ontwaeck,
En tot mijn beroep gheraeck.
8. Als de Son met sijne stralen
My weêr heerlijck komt bestralen,
Soo moet oock van stonden aen
Alle nevel van my gaen.

Als ghy my uyt 't graf sult wecken,
En het suyver kleedt aentrecken,
Sal een held're Sonne-schijn
Eeuwighlijck mijn leyd-star zijn.

9. Laet mijn kaers maer altijdt branden;
Neemt mijn Ziel in uwe handen,
Als sy uyt dit aerdsche dal
Tot u, Heer! verhuysen sal.
Laet de Sathan my niet quellen,
Noch in vreemde anghsten stellen:
VVant ick hoop in eeuwigheydt
Op u, Heer! mijn Saligheydt.

10. VVilt my, goede God! beschermen,
En u over my ontfermen,
Vader, Soon, en Heyl'ghen Gheest;

Die ick altijdt heb ghevreest
Met een Kinderlijck vertrouwen,
Om u aenghesicht t'aenschouwen;
En in dien verheven staet
U te loven vroegh en laet.

Besluyt.

Soo eynd' den dagh die Christ'lijck is begonnen,
Soo werd' de macht des Sathans overwonnen,
Soo klimt men op in d'hooghe Heerlijckheydt,
Soo prijst men Godt in alle Eeuwigheydt.

Liedeken.

Op de vvyse: *Van den* 3 *Psalm.*

O Heer wat geeft dit dal
Veel druck en ongheval!
Hoe suchten alle Vromen
Om eens te zijn bekleedt
Met 't rechte Bruylofs kleedt,
En op u Bergh te komen!
Ierusalem Godts huys
Bevrijdt van alle kruys
En vol vermaeck'lijckheden;
VVanneer komt doch dien dagh
Dat ick u groeten mach,
En op u paden treden?

2. Upaden meer beplant
Als eenigh ander Landt
Met alle lieflijckheden;
Daer niet als heylsaem kruydt
Steeds uyt der aerden spruyt
Tot troost van Christi leden:
En een verslaghen hert
Nae wensch ghenesen werdt,
Iae als van nieuws herbooren,
Om door een groote kracht
Te werden toe-ghebracht
Tot Godes uytverkoren.
3. Mijn Ziel zijt niet gherust,
Voor dat ghy werdt ghekust
Van uwen VVelbeminden;

En dat ghy tot u loon,
Verkrijght soo schoonen kroon
Die nerghens is te vinden
Als by het Heyligh Lam;
Dat tot u neder quam,
Als ghy met anghst beladen,
Uyt-storten met ootmoet
Een bittre tranen-vloet,
En socht u te versaden;

4. Alleen met Hemelsch Man,
Dat eeuwigh voeden kan,
En vaste spijs kan gheven:
Iae niemant werdt ontseyt
Die sich te recht bereyt,
Om in Godts vrees te leven,

Bedenckt dees groote vreught
In 't eelste van u jeught,
Ghy ware gunst-ghenooten;
Op dat van tijdt tot tijdt
U Ziele zy verblijdt,
En sie haer heyl vergrooten.

Liedeken,

Op de wyse: *Van den* 23 *Psalm.*

DIe door de Heer als herder sich laet leyden,
Gaet wel te recht op groen-begraesde weyden;
Sijn Ziele rust, en heeft een groot vermaecken,
Ia kan na wensch het Levend' VVater smaecken:

Soo dat de dorst hem nimmer en sal quellen;
Noch sijn ghemoedt in sware anghsten stellen.

2. O Christen Mensch leert hier met vlijt nae trachten,
En 's werelts eer verfoeyen en verachten:
VVilt doch niet meer nae ydle schatten loopen,
Maer sonder prijs van dese VVaters koopen.
De VVijn en Melck die werdt u aengheboden,
En Christus selfs komt u ter Bruyloft nooden.

3. O groote Feest! ô Maeltijdt noyt ghehouwen!
Als daer de Heer met sijne Bruyt gaet trouwen;
VVaer Abraham en alle vrome Zielen
Voor 't Heyligh Lam ghedurigh neder-knielen,
En roepen uyt die Goddelijcke Schatten,
Die gheen verstant ter werelt en kan vatten.

4. Komt hier doch toe ghy glinsterende lichten,

En wilt u nu nae waerden eens verlichten;
Heft u vry op, ô herten en ghedachten!
Hier is wat groots en heerlijcks te verwachten.
Al 't gheen u placht voor desen wat te schijnen,
Moet t'eenemael in roock en damp verdwijnen.

Liedeken,

Op de wyse: *Van den* 100 *Psalm.*

O Heere hoort mijn suchten aen!
VVilt op mijn smert u ooghen slaen,
Maeckt dat de Goddeloose vliet,
VVanneer hy uwe stralen siet.

2. Ick werde van yder een versmaet,
En sonder alle reên ghehaet,
Ick vind ter werelt niemandt niet
Die my sijn hulp en gunst aenbiedt.
3. Indien ick niet tot u kost gaen,
Het waer met my seer haest gedaen,
Mijn droevigh schreyen dagh en nacht
Had my ghewis in 't graf ghebracht.
4. O Heer, mijn Borgh, mijn Rotz, mijn Slot!
Maeckt dat de boose werdt bespot,
En dat ick met u schilt bekleedt
Bevrijt magh zijn van alle leedt.
5. VVanneer ghy voor ons gaet in 't velt,
Soo werdt de vyandt licht ghevelt,

O stercke Heldt, ô machtigh Vorst!
Nae u is 't dat mijn Ziele dorst.

Liedeken,

Op de wyse: *Van den* 116 *Psalm.*

O Heer! die ons tot kind'ren hebt ghemaeckt
Als 't sware jock ons leden had beladen,
Ey wilt ons voorts met 't Hemelsch Broot versaden,
Op dat u gunst ten rechten werdt gesmaeckt.

2. Laet uwe Geest steeds woonen in ons hert,
Op dat wy u ons Vader moghen noemen,

En op gheen dinck ons immermeer beroemen
Als u ghenaê, die ons gheschoncken werdt.

3. Ghenadigh Godt en Vriendelijcke Heer!
VViens goedigheyt de Hemelen niet vaten;
Indien ghy ons ons selven had ghelaten,
VVy waren langh berooft van alle eer.

4. VVy laghen neêr in 't aldervuylste stof,
Van yder een vermorselt en vertreden;
Maer nu u Soon heeft voor sijn volck ghestreden,
Soo is ons mondt vervult met uwen lof.

5. En soo langh als ons Ziel in 't lichaem woont,
Soo sullen wy u Lof-ghesanghen singhen,
En maecken groot die heerelijcke dinghen,
Daer meê ghy ons van tijdt tot tijdt bekroont.

6. Ick weet ghy hebt in ons niet konnen sien

Als 't gheen dat u ten hooghsten kost mishaghen;
Maer 't is gheweest u louter welbehaghen,
Dat ghy ons hebt u schatten willen biên.

7. O groote Godt! wy zijn voorwaer te slecht
En al te snoô om danckbaer ons te toonen,
VVilt ghy u werck ô Vader in ons kroonen,
Op dat u beeldt werdt weder op-gerecht.

8. U suyver beeldt dat ons alleen herstelt,
En t'eenemael als witte wol kan maecken,
Soo dat gheen smert ons oyt en kan ghenaecken;
Heel vry ghemaeckt van doodt en doodts ghewelt.

Liedeken,

Op de wyse: *Van den* 110 *Psalm.*

O Heer ghy hebt tot uwen knecht ghesproken:
En sucht niet meer, houdt op van droef gheween;
Ick heb de macht des Sathans gantsch verbroken,
En aenghehoort u vyerige gebeên.

2. U klaegh-gheschrey verkeert in Lof-ghesangen,
En roept mijn naem voor al de werelt uyt.
Ghy sult van my een groot gheschenck ontfanghen,
Het recht çieraet van Christi waerde Bruyt.

3. Daer meê bekleet sult ghy voor my verschynen,
En meerder glansch vertoonen als het licht

Dat dagh op dagh de werelt gaet beschynen,
En alle dinck seer heerelijck verlicht.

4. Iae suyver wit in Christi Bloedt ghewasschen,
Sult ghy steeds zijn u Schepper aenghenaem,
En vol van jeught ghelijck een Palmboom wassen;
Nae wensch veraert met eenen nieuwen naem:

5. En van Godts Soon altijdt ghereeckent wesen,
Een van 't ghetal van 't Koninclijcke Zaet,
VVaer door de Heer werdt eeuwighlijck ghepresen,
En voor sijn gunst gheheylight vroegh en laet.

Liedeken,

Op de wyse: *Van den* 133 *Psalm.*

HOe heerlijck is 't den vrede te beleven,
En sich tot Godt van herten te begheven,
En met de vrome om te gaen!
Voorwaer dat kan mijn Ziel alleen versaên,
En al wat oyt ter werelt is bedacht
Kan hier by gantsch niet zijn gheacht.

2. De vreê behoedt de landen en de steden,
Men siet het veldt met çerlijckheyt bekleeden,
De Landtman is daer door verblijdt,
En leeft in hoop als dat hy t'sijner tijdt

De schoone vrucht daer van ghenieten sal,
En weêr besaeyen 't vruchtbaer dal.

3. De vreê doet ons vrymoedigh henen treden,
En in Godts Huys uyt-storten ons ghebeden,
Bevrijt van alderley elendt
Die ons de droeve oorlogh sendt.
De vreê die gheeft dat onse Ziele dorst
Nae Christum onsen Vrede-Vorst:

4. Die ons de vreê in overvloedt wil schencken,
En onse Ziel aen 't suyver water drencken,
VVaer door dat alle dorst vergaet,
En bieden aen het Koninclijck ghewaedt;
VVaer by dat al des werelts kost'lijckheyt,
Is anders niet dan ydelheyt.

Liedeken,

Op de wyse: *Van den* 84 *Psalm.*

O Godt die in den Hemel woont,
En daer van daen u macht betoont
Op ons de schepsels uwer handen;
Ey neemt ons in genaden aen,
VVilt onse suchten gade slaen,
En sien op onse offerhanden:
VVy vallen voor u voeten neêr,
Verhoort ons innerlijck begeer.

2. Ons landen zijn ten roof gestelt,
De vyandt doet ons groot gewelt,

En soeckt ons uyt ons erf te stooten;
Daer werdt niet als ghewelt ghesien,
Men siet de vrome daegh'lijcks vliên,
En 't aller uyr haer druck vergrooten.
O machtigh Heer, ô stercke Vorst!
Een yder nae ons leven dorst.

3. Hoe langhe sal 't onnoosel bloedt
Niet anders als een watervloedt
Soo over heele landen vlieten?
VVanneer sal het verslindend' sweert
Doch werden van ons af-gheweert,
En onse haters eens verdrieten,
De schendery en felle moort
Daer over al werdt van ghehoort?

4. Niet eer voor dat u stercke handt

Ons rucken sal uyt desen brandt,
En onse vyanden vernielen.
Niet eer voor dat een vast verbondt
Door uw' genaê sal zijn vergont
Tot troost van alle droeve Zielen.
Dees dagh die sien wy te ghemoet,
Verleent ons die ô hooghste Goet!

5. O Vrede-Vorst barmhertigh Heer!
Vertroost ons daegh'lijcks door u leer',
VVilt alle valscheyt van ons weeren,
En alderhande kettery,
Versierde dienst, afgodery,
Tot schand en smaetheyt doen verkeeren:
En schencken d'onvervalschte wijn
Die ons alleen kan heylsaem zijn.

Liedeken,

Op de wyse: *Van den* 134 *Psalm.*

GHy knechten die den Heer verwacht
En neemt op sijn bevelen acht;
Looft sijne daden eeuwighlijck,
En soeckt het Hemelsch Koninckrijck.

2. Daer is alleen de rechte vreught
VVaer in de vrome sich verheught,
De noyt ghenoegh ghepresen schat
Die gheen verstant en heeft ghevat.

3. Wat tracht ghy nae des werelts eer
Die soo licht leydt ter aerden neêr?

En in een oogenblick vergaet
Hoe welse schoon en çierlijck staet.

4. Siet dat ghy u ghedachten wendt
Nae Schatten die de mot niet schendt,
En noyt nae waerde zijn bemindt
Van eenigh moedigh werelts kindt.

5. Stijght met u hert nae 't eeuwigh goedt,
En siet dat ghy u voordeel doet,
Strijt als een kloeck en machtigh Heldt
Die op den Hemel doet gheweldt:

6. En lockt met ernst een yder aen
Die noch gaet loopen in de baen.
Het schoonste lot den hooghsten prijs
Verkrijght men in het Paradijs.

7. In 't Hemelsche Ierusalem

Daer yder met een blyde stem
Verbreyt des Heeren heerlijckheyt
Van nu tot in der eeuwigheyt.

Liedeken,

Op de wyse: *Van den* 9 *Psalm.*

MYn tongh is tot u lof bereyt
O Iesu mijne saligheyt!
Mijn vaste Burgh, mijn Troost, mijn Leven,
Die my oock nimmer wilt begheven.

2. Ghy hebt veel smaet voor my gheleên,
En teghen Sathans macht ghestreên,

Sijn Rijck vernietight en verbroken,
En u wel heerelijck ghewroken.

3. En my uyt slaverny gheredt,
En weêr in vryigheyt gheset,
Daer ick door mijne groote sonden
Met sware ketens lagh ghebonden.

4. Dies dien ick al mijn leven lanck
U groot te maecken met ghesanck,
En metter herten en ghedachten
Alleen op uwen dienst te wachten.

5. Maeckt ghy my Heer hier toe bequaem;
Want niemandt kan u grooten naem
O Salighmaecker waerlijck vyeren!
Soo ghy sijn tongh niet wilt bestieren.

6. De koolen die u Altaer geeft
Zijn 't waer door dat mijn Ziele leeft,
Soo ghy ons daer meê aen wilt raecken,
Wy sullen tot ons wensch geraecken.
7. En spreecken met een wijs beleydt
Dat uwen Heyl'ghen Gheest ons seydt;
En soo te recht al onse daghen
Van uwen lof en eer ghewaghen.

Liedeken,

Stemme: *Als 't begint.*
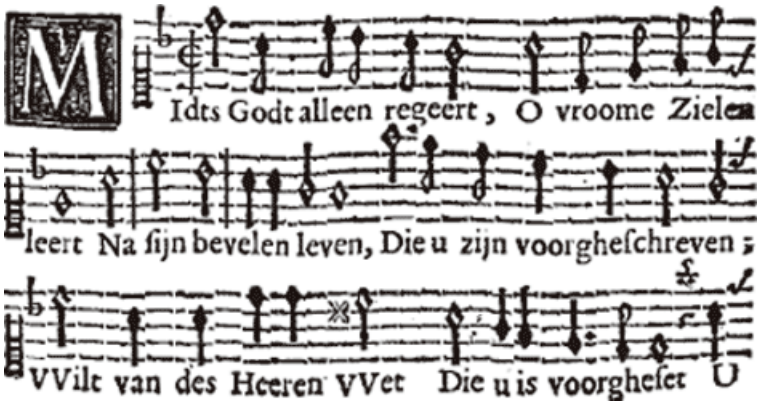
MIdts Godt alleen regeert, O vroome Zielen
leert Na ſijn bevelen leven, Die u zijn voorgheſchreven;
VVilt van des Heeren VVet Die u is voorgheſet U

MIdts Godt alleen regeert,
O vroome Zielen leert
Na sijn bevelen leven,
Die u zijn voorgheschreven;
VVilt van des Heeren VVet
Die u is voorgheset
U

troost, u voedsel halen,
Soo sult ghy nimmer dwalen.

2. Door-soeckt de schoone schat
Die daer in is vervat,
De man nae Godts behaghen
Die heefts' u voor-ghedraghen:
Hy spreeckt daer heerlijck van
Waer dat hy erghens kan
In sijn vermaerde dichten
Die al de werelt stichten.
3. Leest sijne Schriften door,
Ghy sult ghewis u oor
En hert nae wensch vermaecken,

En Hemelsch' vreughde smaecken.
Godts Wet behaelt den prijs,
En maeckt de slechte wijs,
En kan de Ziel bekeeren,
Iae alle waerheyt leeren.

4. s' Is schoonder als het gout
Dien die daer op vertrouwt;
En soet als honigh-graten
Die sich daer op verlaten.
Daer is een grooten loon
En çierelijcke kroon
Voor alle die die houwen,
En daer alleen op bouwen.

Liedeken,

Op de wyse: *Verheft u diep gesucht.*

O Christe Godes Soon!
Die in den hooghen throon
U Heerlijckheyt vertoont, en noodt ons al gelijck
Tot 't onwaerdeerlijck goedt van 't Hemelsch Koninckrijck.

2. Waerom blijft toch ons hert
In 't aerdtsche goedt verwert?
Waerom is 't dat elck een soo loopt nae eer en staet?
Daer al des werelts goedt soo haestelijck vergaet.

3. Voorwaer des menschen kindt
Is wonderlijck verblindt,

En t'eenemael berooft van kennis en verstandt,
Dat het met hert en sin niet tracht nae 't waerdste pandt.

4. Die perel, dat juweel,
Dat heerlijck errif-deel
Daer boven wegh-gheleyt, waer by de kostlijckheyt
Die yder soo bemindt, is enckel ydelheyt.

5. Mijn Ziele stijght om hoogh,
Verheft toch eens u oogh
Nae u bescheyden deel, u wooningh en u huys,
En denckt voortaen niet meer op eenigh bitter kruys.

6. Godt heeft u smert ghe-endt,
En sich tot u ghewendt,
En vast'lijck toe-gheseyt een vreught die niet vergaet,
Vermidts hy is gheweest u eenigh toeverlaet.

Den eersten Psalm.

DIe man die is wel saligh in der daedt
Die in den raedt van 't godtloos volck niet gaet,
Noch van den wegh der sondaers oyt wil weten,
Noch op den stoel der spotters is gheseten;
Maer heeft de Wet des Heeren steeds in acht,
En overdenckt die naerstigh dagh en nacht.

2. Want hy sal zijn niet anders als een boom,
Seer schoon gheplant ontrent een klaren stroom,
Die t'sijner tijdt met vrucht sal zijn beladen,
En nimmermeer verliesen sijne bladen:
Iae wat hy doet sal werden hoogh beloont
En met gheluck in eeuwigheyt bekroont.

3. Met 't godtloos volck en is 't soo niet gestelt,

Vermidts die sijn ghelijck het kaf van 't veldt,
Dat van den windt werdt hier en daer ghedreven.
Daerom soo sal haer hoop en troost begheven,
En gheen van haer sal voor Godts Throon bestaen,
Daer Christi Bruyt vrymoedigh toe sal gaen.

4. Want God kent doch der vromen wegh en hert,
Midts hy haer helpt uyt alderhande smert:
Maer hy is verr' met sijn ghenaê en zeghen
Van 't godtloos volck en haer bedorve weghen,
Dies sullen sy seer schand'lijck gaen te niet,
En komen om in eyndeloos verdriet.

Den 15 *Psalm.*

WIe is die mensch, mijn Godt mijn Heer!
Die in u schoone Tent sal woonen?
Iae nae sijn wenschen en begeer
Aenhooren u ghesonde Leer,
En sich op uwen Bergh vertoonen?

2. Die wandelt met een vroom ghemoedt,
En tracht gherechtigheyt te pleghen,
Sijn naesten alle voordeel doet,
Sijn lust heeft in het hooghste goedt,
En tot de waerheyt is gheneghen.

3. Van achterklap sich selfs onthoudt,
En sijne tonghe weet te toomen,
Sijn broeders alles goedts betrouwt,

Op valsche gronden niet en bouwt,
En altijdt is ontrent de vromen.

4. In welckers ooghen zijn veracht
De boose die nae Godt niet vraghen,
En met der herten en ghedacht
Der uytverkoorenen gheslacht
Seer hoogh gheroemt haer leven daghen.

5. Die niet op woecker geeft zijn gelt,
Noch sich door gaven laet bederven,
Daer door d'oprechte werdt ghevelt.
Voorwaer die soo sal zijn ghestelt,
Sal in der eeuwigheyt niet sterven.

Den 23 Psalm.

DE Heer die is mijn Herder t'aller tijden,
'k Sal nimmermeer ghebreck of schade lijden.
Hy laet my gaen in groen-begraesde weyden,
En wilt my sacht aen stille waters leyden,
Hy troost mijn Ziel, en wilt my uyt genaden
Om sijnen naem oock voeren op sijn paden.

2. Al most ick schoon in 't dal des doodts gaen treden,
Soo souw gheen vrees bevangen mijne leden,
VVant ghy komt my, ô Heer! u hulp toe-schicken,
En met u stock en stercken staf verquicken.
Ghy çiert den disch voor my met schoone vaten
In 't aenghesicht van alle die my haten.

3. Ghy komt mijn hooft met oly steeds besproeyen,

En doet van dranck mijn Beecker overvloeyen.
Hoe dat het gaet, ghy sult my al mijn leven
U gunst en vreê seer overvloedigh gheven,
Soo dat ick sal met lust en groot behaghen
In 's Heeren Huys verblyven langhe daghen.

Den 24 *Psalm.*

DE Heer besit het aerdsche dal
En hare volheyt over al,
De werelt en die daer in woonen.
Hy heeftse met sijn glansch verlicht,
Iae op de zee seer vast ghesticht,
En met rivieren willen kroonen.

2. Maer wie sal in Godts gunst soo staen
Dat hy op sijnen Bergh sal gaen
En in sijn Heylighdom verblyven?
Die reyn van handen en van hert,
Sijn Ziel niet ydelijck verwert,
En vreest voor valscheyt te bedryven.
3. Die mensch sal by den Heer wel staen,
En alderhande heyl ontfaên,
Oock Godts gherechtigheyt verwerven.
VVant 't gaet soo met het vroom gheslacht
Van die Godt soecken dagh en nacht,
En Iacobs naem nae wensch be-erven.
4. Ghy poorten heft u hoofden op,
Ghy eeuw'ge deuren tot den top,
Een Heerlijck Coninck komt in rijden.

VVie is dees Koninck groot geacht?
De Heer van groote sterckt' en kracht,
De Heer geweldigh in het stryden.
5. Ghy poorten heft u hoofden op,
Ghy eeuw'ge deuren tot den top,
Op dat de Koningh in mach ryden.
VVie is dees Koninck vol van eer?
De stercke Godt, een eenigh Heer,
Seer kloeck en machtigh in het stryden.

Eerste deel van den 25 Psalm.

'**K** VVil mijn Ziel tot u verheffen,
En op u vertrouwen Heer,
Laet geen schande mijn aentreffen,
Maer behoedt my voor oneer.
Stort u gaven dagh op dagh
Op die geen, die op u wachten:
Maer vervultse met geklagh
Die altijdt nae ontrouw trachten.

2. VVilt my uwe wegen leeren,
VVijst my u gewenschte baen;
Dat ick met een groot begeeren
Mach in uwe waerheyt gaen,
VVant ghy zijt my heyl en vreught,

't Eenigh voedsel van mijn leven.
Op u wacht ick van mijn jeught,
Laet u gunst my steedts aenkleven.

3. Denckt Heer aen u goedigheden,
Die van alle eeuwigheyt
Op u kinders, op u leden,
Zijn ten vollen uyt-gebreyt.
Denckt toch aen de sonden niet
Van mijn alder-eerste jaren,
Maer verlost my uyt verdriet
VVilt my t'aller tijdt bewaren.

4. Godt is goet en vol genaden,
Die de sondaers leyden sal
Op de wel-gebaende paden,
Uyt dit droevigh aerdsche dal.

Hy sal die sachtmoedigh zijn
In gerechtigheyt doen treden,
En bevrijt van alle pijn
Met veel zegeningh bekleeden.

Eerste deel van den 34 *Psalm op een andere wijse.*
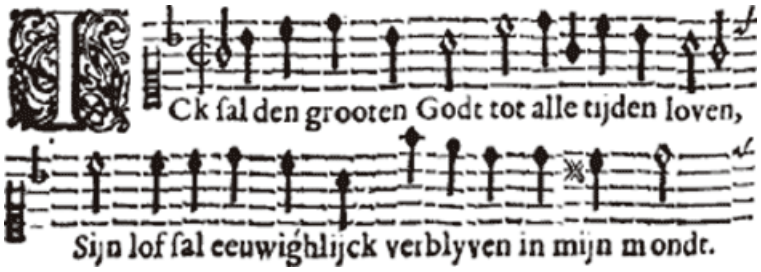
ICk sal den grooten Godt tot alle tijden loven,
Sijn lof sal eeuwighlijck verblyven in mijn mondt.
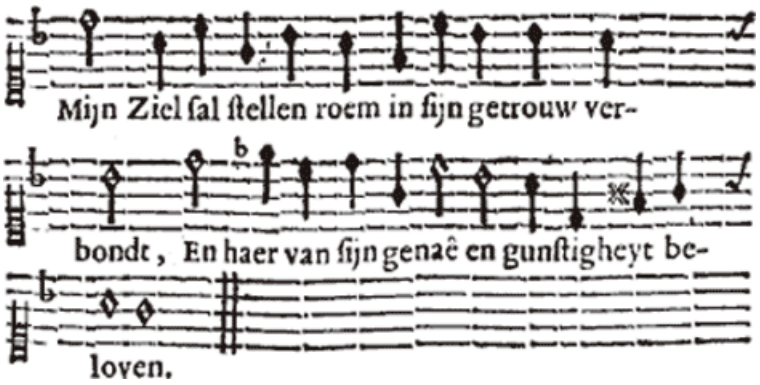
Mijn Ziel sal stellen roem in sijn getrouw verbondt,
En haer van sijn genaê en gunstigheyt beloven.

2. Al die sachtmoedigh zijn die sullen 't konnen hooren,
En waerlijck zijn verheught, maeckt met my groot den Heer,

Vergeet fijn groote naem te prijsen nimmermeer,
Die u heeft tot sijn volck en schapen uytverkooren.

3. Ick heb den Heer gesocht, en hy heeft op mijn reden
Geantwoort, en mijn Ziel uyt alle vrees gheret.
De vrome hebben steedts op sijn bevel gelet,
En hebben geene schandt of smaetheyt oyt geleden.

4. d'Ellendige die riep, en vondt sich heel verslagen,
Hy smeeckte dagh en nacht, en badt dat sijn gesucht
En bitterlijck geschrey mocht breken door de lucht,
De Heer verlosten hem uyt al sijn sware plagen.

Op de Geboorte ende Besnydenisse onses Heeren en Salighmaeckers Iesu Christi.
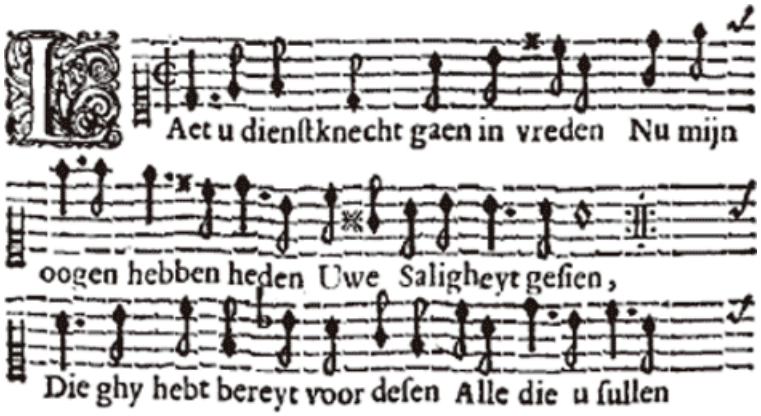
Aet u dienſtknecht gaen in vreden Nu mijn
oogen hebben heden Uwe Saligheyt geſien,
Die ghy hebt bereyt voor deſen Alle die u ſullen

LAet u dienstknecht gaen in vreden
Nu mijn oogen hebben heden
Uwe Saligheyt gesien,
Die ghy hebt bereyt voor desen
Alle die u sullen

vreesen,
En de sonden leeren vliên.

2. Ick en wensch niet meer te leven
Nu de Silo is ghegheven
Van de Vaderen verwacht:
Met dees blyschap wil ick sterven;
Mits ick hoope te verwerven
Dat ick langh heb groot gheacht.
3. Soete Iesu! mijne jaren
Zijn heel snellijck voort-ghevaren,
Al mijn leven is gheweest
Vol van alderhande qualen,
Die ick al niet kan verhalen:

Dies beveel ick u mijn Geest.

4. VVilt die in u Rijck ontfanghen,
Daerse met veel lof-ghesanghen
Moghe singhen overluyt:
Heylign! Heyligh! is de Heere;
Sijnen grooten naem sy eere,
En veel vreught sijn lieve Bruyt.
5. VVaerom soud ick langher wenschen
By de sterffelijcke menschen
In dit sondigh aerdsche dal
Het verlenghen myner daghen?
Daer men niet en hoort als klaghen,
En veel droevigh ongheval.
6. Soud ick hoopen op de tyden,
En my in haer loop verblyden?

't Oude jaer dat is vergaen,
En het Nieuwe aen-ghekomen:
Maer ick heb noch niets vernomen
Dat mijn Ziele kan versaên:

6. Al veranderen de jaren
'k Sie de menschen niet bedaren,
'k Sie haer even onbesint;
d'Een met gierigheyt bevanghen
Nae sijns Naestens goedt verlanghen,
Dat hy boven al bemint.

7. d'Een nae groote Staten trachten,
En een yder een verachten,
Vol van op-gheblasentheydt.
d'Een tot toorn en wraeck gheneghen,
Die sich niet en laet beweghen,

VVat hem d'een of d'ander seydt.
8. d'Een tot sorgheloose rusten,
En tot alderhande lusten,
Hoerery en overspel;
Dronckenschap en gulsigh eten.
Dat de mensche doet vergheten
U, ô Heer! en u bevel.
9. d'Een tot andre ydelheden,
Sotte praet en vuyle reden,
Achterklap en leughen-tael.
En tot dierghelijcke sonden
Dieder werden meer ghevonden,
En ick niet in 't breedt verhael.
10. Maer besluyte mijne reden
Met veel vyerighe ghebeden,

Dat de Heere hert en mondt
Van een yder wil besnyden;
En ons brenghen nae veel lyden
Daer men nimmer onrust vondt.

Liedeken,

Op de wyse: *Van den* 98 *Psalm.*

WIlt Godt de Heer met Psalmen loven
Ghy alle die sijn naem belydt;
En in sijn lieffelijcke Hoven
Besteden uwen besten tijdt.
Van dat de Son sijn heldre stralen
Doet door de heele werelt gaen,

VVilt van sijn goedigheyt verhalen,
Tot dat den avont-tijdt komt aen.

2. Dan oock soo wilt aen hem gedencken,
Iae in het midden van den nacht;
Ten eynd' hy u sijn Geest mach schencken,
Die voor u Ziele neem de wacht:
Soo sal de Sathan van u vluchten,
En alderhande herten-leet,
De Geest die sal u leeren suchten,
En gheven dat ghy niet vergeet:

3. U fonden Gode te belyden,
Die als een kloeck en machtigh Heldt
U komen alle uyr bestryden,
En doen een wonderlijck ghewelt.
Hebt hier op acht, ô vrome Zielen!

En zijt ghedurigh in 't ghebedt;
VVilt voor Godts Throon eerbiedigh knielen,
En vreughde scheppen in sijn VVet.

4. Volght David nae ghy sult niet dwalen,
Sijn schriften zijn vol soetigheyt,
Daer is het voedsel uyt te halen
Dat ons alleen ten Hemel leyt.
VVat is van 's werelts kostlijckheden?
Hoe dickwils wert den dagh verquist?
Ghy niet alsoo, ô Christi leden!
Hebt altijdt acht op Sathans list.

5. En laet de Heer u toevlucht wesen,
U burcht, u slot, u levens baeck,
VVilt die alleen van herten vreesen,
Kiest die alleen tot u vermaeck;

VVilt daer u hoop en troost op bouwen,
En alles wat de werelt geeft
Voor vuyligheyt en schade houwen;
Als ghy maer in sijn vreese leeft.

Liedeken,

Op de wyse: *Van den* 31 *Psalm.*

ICk sal op u gedurigh hoopen
O alderhooghste Godt!
Mijn erfdeel en mijn lot.
VVant die tot uwe schatten loopen
Verkrygen rijcke gaven,
Die Lijf en Ziele laven.

2. O Iesu! voedtsel van mijn leven,
VVat geeft ghy groote vreught
Die sich in u verheught!
Hoe werdt een vroom gemoedt verheven,
Die 's werelts ydelheden
Met voeten kan vertreden.
3. U Kruys alleen kan my versaden,
Verlossen uyt den noot,
Bevryen van de doot,
VVanneer ick swaerlijck ben beladen.
U Kruys is mijn vermaecken,
En doet my vreughde smaecken.
4. VVanneer ick aen u Kruysgae dencken
En wensch ick anders niet;
Oock vrees ick geen verdriet.

U goetheyt kan my alles schencken.
U Kruys, ô Heer der Heeren!
Dat kan my alles leeren.

Liedeken,

Op de vvyse: *Van den* 130 *Psalm.*

VErvult met veele smerten
Schrey ick tot u, ô Heer!
Neemt doch mijn klacht ter herten,
En geeft my mijn begeer:
Ick soeck te zijn ontbonden
Van 't pack dat my beswaert,
En vry van alle sonden

Te scheyden van der aerd'.

2. By u te komen woonen;
Daer ghy die u behaeght
Seer heerelijck wilt kroonen,
Gelijck een suyvre maeght;
En van de vuyligheden
Afwasschen t'eenemael,
Om onbevleckt te treden
In u verheve sael;

3. VVaer by der Princen hoven
Heel weynigh zijn geacht.
O die u daer mocht loven,
Met Abrahams geslacht!
Ons wensch souw zijn volkomen,
En in den hooghsten graet;

Ons vreught met al de vromen,
U vriendelijck gelaet.

Liedeken,

Op de wyse: *Van den* 51 *Psalm.*

BEnaeuwde Ziel hoe zijt ghy dus ontstelt?
Hoe heeft de vrees u soo gheheel bevanghen?
Hoopt op de Heer, hy sal u weêr ontfanghen,
Als Sathans macht sal zijn ter neêr ghevelt.
Hy wil u maer besoecken voor een tijdt,
Op dat ghy u ten rechten soud bereyden,
Om eeuwighlijck te zijn met hem verblijdt;
En uyt dit dal met meerder vreught te scheyden.

2. Lijdt met ghedult een tydelijck verdriet,
En strijdt met ernst om 't hooghste goet te winnen;
't Is niemendal het aerdsche te beminnen,
Indien men niet nae grooter rijckdom siet.
O goede Godt! wat vroet een werelts mensch
Om dagh op dagh sijn schueren vol te laden!
En soo gheheel te leven nae sijn wensch,
Daer geldt of goedt ons nimmer kan versaden.

3. Ick bid u doch gheeft my een and'ren sin,
En wilt mijn gheest van tijdt tot tijdt opwecken;
Ten eynd' ick mach tot u mijn herte strecken,
En zijn vervult met onvervalschte min.
Ick heb wel eer de werelt nae-ghegaen,
En mijn vermaeck in ydelheyt ghenomen;

Nu sien ick u en uw ghenade aen,
En hoop een eynd' van smerten te bekomen.

4. Gheeft dat mijn Ziel mach hooren dat gheluyt,
VVaer naese heeft verlanght al langhe tijden;
Soo salse haer nae rechten eysch verblijden,
En vrolijck zijn met Christi lieve Bruyt;
Iae alles wat de snoode werelt gheeft,
Voor vuyligheyt en van gheen waerden achten;
En roemen steeds die in u vreese leeft,
En nae om hoogh kan heffen sijn ghedachten.

Liedeken,

Op de wyse: *Van den* 41 *Psalm.*

SOo langh mijn Ziel hier op der aerden sweeft,
En in het lichaem leeft;
Uytwoonend' van dien vriendelijcken Godt,
Mijn erfdeel en mijn lot:
Soo klim ick steeds met mijn bedroefde stem
Nae 't nieuw Ierusalem,
VVaer Christus sit, mijn Borgh' en waerdste Pandt,
Aen 's Vaders rechterhandt.

2. En spreeck hem aen met dierghelijcke reên:
Ey! hoort doch mijn ghebeên:
Verlost my Heer van dit ellendigh huys
Vol quellingh ende kruys;

Laet my eer-langh ghevoelen 's Hemels vreught
In 't bloeyen van mijn jeught.
Ick haet gantsch seer de boosheyt over-al
Van 't droevigh tranendal.

3. Ick sucht en smeeck; op dat u goedigheyt
My niet en werd' ontseyt.
Ick nat mijn bedd' met tranen alle nacht,
Soo langh ick op u wacht.
'k En vind' gheen troost, waer dat ick henen gae,
Als Heer in u ghenaê;
Ghy zijt altoos mijn eenigh wit gheweest,
Door hulp van uwen Gheest.

Liedeken,

Op de vvyse: *Van de* 10 *Geboden.*

DOet eens u hert en ooghen open
Ghy die noch sweeft in 's werelts vreught;
VVilt nae des Hemels schatten loopen
In 't alder-eelste van u jeught.

2. Godt sendt u daeghlijcks sijne boden,
Iae roept u uyt dit tranen-dal;
En komt u tot een Bruyloft nooden
Daer vreught in volheyt wesen sal.

3. Ey blijft doch langher niet ghebonden
Aen 't gheen soo haestelijck vergaet;

Maer neemt een afscheyt van de sonden,
En prijst den Heere vroegh en laet.

4. Laet sijnen lof noyt by u sterven,
Maer eeuwigh blyven in u mondt;
Soo sult ghy Godes gunst verwerven,
En staen in sijn ghetrouw verbondt.

5. Voor my, 'k en wensche niet te leven
Als om van herten t'aller tijdt,
Den grooten Godt sijn eer te gheven,
En in sijn heyl te zijn verblijdt.

Liedeken,

Op de wyse: *Van den* 129 *Psalm.*

WAt heb ick al verdriet en smaet gheleên
VVanneer ick ginck u grooten naem belijden!
Hoe heeft mijn Ziel in bitterlijck gheween,
Met vleesch en bloet, ô Heere, moeten strijden!

2. Dat ick door vrees, of 's werelts ydelheyt,
En wat 'er meer werdt hier en daer ghevonden,
Niet t'eenemael soud' werden af-gheleyt
Van 't rechte padt, tot alderhande sonden.

3. U goeden Gheest die my heeft by-ghestaen,
Die moet den lof alleenlijck daer van draghen.
U goeden Gheest die sal ick roepen aen,
Dat hy by my wil blijven al mijn daghen;

4. Tot dat de Ziel van 't Lichaem scheyden sal,
En in u huys sal werden op-ghenomen;
Tot dat de Ziel uyt 't droevigh tranen-dal
In volle vreught sal tot haer Heylandt komen.
5. O goede Godt! wanneer komt doch dien dagh?
VVanneer sal ick u aenghesicht aenschouwen?
VVanneer sal eens een eynd' zijn van gheklagh?
VVanneer sal ick een eeuwigh Feestmael houwen?
6. De voorsmaeck Heer, van soo gewenschten vreught,
Die heeft mijn Ziel alreede op-gheheven:
Sy is alleen in haren Godt verheught,
En kan voorwaer alhier niet langher leven.

Liedeken.
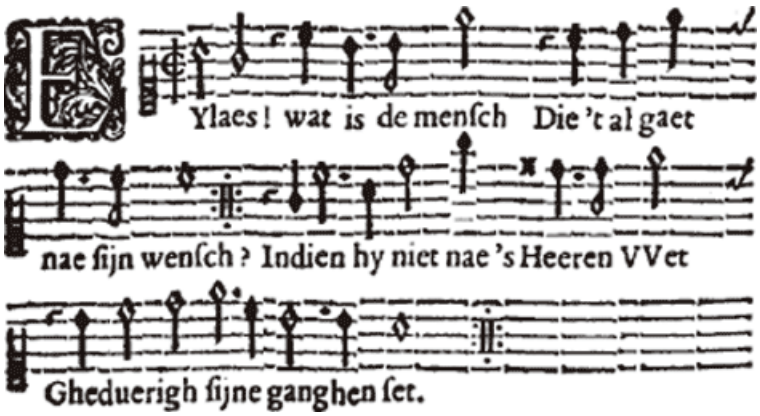
EYlaes! wat is de mensch
Die 't al gaet nae sijn wensch?
Indien hy niet nae 's Heeren VVet
Ghedverigh sijne ganghen set.

2. Schoon dat hy van sijn jeught
Swemt in een volle vreught,
En alderley vermaeck gheniet;
Al wat hy doet is min als niet.
3. Voorwaer des werelts eer
Is lichter als een veer;
Een bobbel die op 't water drijft,
Een schaduw' die niet langh en blijft.
4. Een schip dat sich bevindt
In schrickelijcke windt,
En vreest met al dat 't heeft ghelaên,
Van stonden aen te grondt te gaen.
5. Bedenckt dit al ghelijck,
Die in het aerdsche slijck
Van 's morghens af tot 's avonts vroet,

En nimmer siet nae 't hooghste Goedt.

6. Treckt eens u hert van d'aerd,
En sendt het t'Hemelwaert;
Siet wat u daer van eeuwigheydt
Al schoone schatten zijn bereyt.

7. Daer heeft de mot geen kracht,
Noch diergelijck geslacht,
Ghy zijt daer van de roest heel vry,
En alderhande dievery.

8. VVant Godt die is u schilt,
Die u bewaren wilt,
En tot een heerelijck çieraet
Bekleen met 't Coninclijck gewaedt.

Eynde van de Christelijcke Gesangen.

Vermaeckelijcke liedekens.

Opdracht, *aen de* Hollandsche nymphen. Verstandige, Konst-begaefde, Reden-rijcke Iuffrouwen.

I*Ck heb al eenige jaren de eer genooten van u aengenaem ende noyt-genoegh gepresen geselschap, en by alle gelegentheden uwe sonderlinge bevalligheden gesien, ende my niet sonder reden daer over verwondert: Hier door is het gebeurt dat mijne slaperige geesten op-geweckt zijn geworden, ende tot dichten lust hebben gekregen*; *van het geene V.L. by geschrifte voor desen is opgeoffert, ofte noch niet gepresenteert, werdt V.L. nu een kleyn proefken, ende dat van eenige vermakelijcke Liedekens, de meestendeel in mijne eerste jaren gemaeckt, aen-geboden; die nu eensdeels door 't ernstigh versoeck van den Drucker, maer aldermeest door mynen schuldigen plicht, door den druck werden gemeyn gemaeckt. Ick bidde V.L. dan de selve*

te willen ontfangen als een Obligatie die ick V.L. langen tijdt schuldigh ben geweest; ende somtijdts een weynigh van uwen ledigen tijdt te willen besteden in het lesen van de selve. Ick weet wel dat V.L. veele andere occupatien voorvallen, ende dat ick mogelijck schijne V.L. van uwe gewoonelijcke handelingen af te leyden; *maer laet my toe dat ick versoecke, dat V.L. nay- ende speldewerck- kussens, ende andere tijdtkortinge meer, somtijdts voor een quartier uurs mogen stil-staen, om uwe oogen tot mijne geringe Liedekens te wenden. Dit selve nakomende, sult my ten hooghsten verplichten, ende daer door een spore geven, om hier naer noch meer van diergelijcke stoffe voor den dagh te brengen, ende soo te betoonen dat ick altijdt sal trachten te blyven:*

Verstandige, Konst-begaefde, Reden-rijcke Iuffrouwen

V.L. Ootmoedigen Dienaer

F.D.L.

Aen de selve.

B*Egaefde jeught, die door u geestigheden*
Maeckt meer en meer vermaert de schoonste Steden;
Soo 'k aen de Maes of lieffelijcken Rhijn,
Of elders meer kan met u vrolijck zijn;
Mijn konst-Godin verheft haer heldre toonen,
En is verheught haer dienstbaerheyt te toonen:
En als de geest haer sinnen swanger maecks,
Soo isse eerst nae rechten eysch vermaeckt.
Vytmuntend volck, soet voedsel van ons leven,
Die 't aller tijdt gewenschte vreught kondt geven;
VVilt dese gift van onse handt ontfaen,
En over haer u gunstigh ooge slaen:

Vgunstigh oogh dat soo veel kan verrichten;
En yder een soet-vloeyende leert dichten.
Soo sal ons tijdt nae waerde zijn besteet,
En wy altoos tot uwen dienst gereet;
Om eyt en oyt te roepen uyt u gaven,
Die ons gemoedt met soeten Nectar laven,
En geven stof, *ô wijt-beroemt geslacht!*
Tot 't soetste soet dat immer is bedacht.

Liedeken,

Stemme: *Rosemond die lagh ghedoken.*

Aen de Leydsche Nymphen.

NYmphjes van 't vermaerde Leyden,
Die u schaepjes weyden gaet
In het veldt en aen der heyden
's Morghens vroegh en 's avonts laet,
Ey en neemt toch niet de vlucht
Als ghy hoort een diep ghesucht:
2. Van u Harders die daer klaghen
En beschreyen haer elendt,
Dat ghy nu soo veele daghen

d'Oorsaeck van haer smerten kent,
En steeds met een koele sin
Siet de plichten van de Min.

3. Zijt ghy vol van alle gaven,
En tot alle dinck bequaem,
VVaerom houden uwe slaven
Noch soo langh haer oude naem?
Schenckt haer voor haer dienstbaerheyt
Eens de soete vryigheyt,

4. Om by u haer veê te weyden
In het groen en jeudigh gras,
Daer men eertijdts bitter schreyde
Dattet gantsch verlaten was;
En gheen Herder wierdt ghesien
Om sijn dienst u aen te biên.

5. Soo een yder is ghebooren!
Tot den dienst der Nymphen rey,
Daer en dient gheen plaets verkooren
Die u van malkander schey;
Voeght u Schaepjes dan by een,
En gaet soo het veldt betreên.

6. Yder gras dat ghy sult kroocken
En betreden met de voet,
Sal een minne-vyertje stoocken
In u minnelijck ghemoedt;
En verleenen dat de jeught
VVel te recht sal zijn verheught.

Liedeken,

Stemme: *Viva viva Bacc' ogn' hor.*

SChoonste Nymphje van het landt,
Rijck van gheest en van verstandt;
Als ghy nae een langhe reys
VVeder komt op u Paleys,
Soo is Pallas seer verheught
En sy singht van groote vreught.

2. Amarillis en Diaên
Komen nae u Hof ghegaen,
Uwe Lusthof is alleen
Daer sy haer gaen in vertreen,
In u vruchten soet van smaeck

Hebben sy alleen vermaeck.

3. Gheene Hoven staen haer aen,
VVaer sy haer ghesicht oock slaen,
Als alleen u schoonen Hof
Die van alles strijckt den lof,
U ghewasschen in 't ghemeen
Soecken sy, en anders gheen.

4. Al wat Galathea prijst,
En de soete Thetys wijst
Aen den oever of het veldt,
Kan by haer niet zijn ghestelt;
Haer Prieelen vol çieraet
Locken yder waer hy gaet.

Liedeken,

Stemme: *Puis que de vivre sans aymer &c.*

MEn siet dat by een yder een
Een Peerel werdt ghepresen
Veel meerder als de schoonste Steen;
En datter niets kan wesen
Dat een Peerel overwindt
Hoe schoon juweel dat yemandt vindt.

2. Een Diamant is kleyn gheacht,
Men soeckt nu gheene Steenen,
De Peerlen zijn de rechte dracht,
VVie kander ons verleenen

Een die schoonder luyster heeft
Als dese Margarita gheeft?

3. VVel aen dan Musen al ghelijck
VVilt dese Peerel eeren,
Soo sy het is die u maeckt rijck
Laet uwe gunst vermeeren;
Soo sal haer çiersel noyt vergaen
En ghy sult door haer blyven staen.

Liedeken,

Stemme: *Arrestes toy belle in humaine.*

EY Harderin wilt u beraden
Neemt toch soo haestigh niet de vlucht,
Hoort hoe de Harders zijn beladen,
Erbermt u over haer gesucht;
VVant soo ghy snellijck henen vliet,
Soo raecken sy in groot verdriet.

2. U soet geselschap is haer leven,
Met u vertreckt oock al haer vreught;
U vriend'lijckheyt is haer gegeven
Tot eenigh voedsel van haer jeught;
En als ghy elders henen gaet,

Soo siet men dat haer vreught vergaet.

3. VVilt dan de Harders niet verlaten,
Blijft by haer woonen t'aller tijdt,
Sy sullen als trouw ondersaten
U eer en dienst doen metter vlijt;
Soo langh tot u de bleecke doodt
Bevryden sal van alle noot.

4. Dan noch soo sal haer gunst niet sterven,
Iae nae u doodt oock niet vergaen,
U lichaem sal, in d'aerd verderven,
U naem sal eeuwigh blyven staen:
En by het aldereelst' geslacht
Van tijdt tot tijdt zijn groot geacht.

Liedeken,

Stemme: *Ah mia Phillida.*

O Schoonste Sylvia, O Schoonste Sylvia
Om dat u ongenaê
My laetet in den noot,
Daer ick u langen tijdt
Van herten heb gevrijt,
Soo leyt mijn eer
O Sylvia, Sylvia! geheel ter neêr.

2. Soo is mijn graf-gedicht, Soo is mijn, &c.
Van u alleen gesticht
En door u straffigheyt
Heeft 't bloemptje van mijn jeught
Verlooren al haer vreught,

En leyt daer af,
O Sylvia, Sylvia! onder het kaf.

3. En werdt van yder een, En werdt van, &c.
Gelijck als stof vertreen,
Als yet dat niet en deught,
Ghy siet dit aen met lust
En zijt seer wel gerust,
En u wreedt hert
O Sylvia, Sylvia! gevoelt geen smert.

4. VVie had dat oyt geseyt, VVie had dat, &c.
Dat uwe vriend'lijckheyt
Soo haest souw zijn te niet,
Iae wie had oyt gedacht
Dat mijne minne-klacht
Van stonden aen,

O Sylvia, Sylvia! soude vergaen.

5. En dat het blinde VVicht, En dat het, &c.
De soete minne-plicht
Verkeeren souw in druck,
En mijn afkeerigh zijn
Om dat ick niet en schijn
Nae veeler sin,
O Sylvia, Sylvia! trouw in de Min.

6. Verdien ick gheenen loon, Verdien ick, &c.
Als ick u liefd betoon,
En anders niemandt min,
Soo isset sonder hoop
Dat ick soo langhe loop,
En al mijn tijdt,
O Sylvia, Sylvia! in druck verslijt.

7. Om nae een langh geklagh, Om nae een, &c.
Dien wel-ghewenschten dagh
Noch eens te moghen sien.
Maer heeft u min'lijckheyt
Mijn liefde toe-gheseyt,
Soo is mijn geest
O Sylvia, Sylvia! t'onrecht bevreest.
8. Dewijl mijn jonge jeught, Dewijl mijn, &c.
Noch smaecken sal de vreught
Die sy langh heeft verwacht,
En mijn ghetrouw gemoedt
Sal werden steedts gevoedt
Door weder-min;
O Sylvia, Sylvia! mijn Veldt-Godin.
9. VVel aen dan Sylvia, VVel aen dan, &c.

Toont vry u ongenaê,
Maer met soo een ghemoedt
Dat altijdt is bereyt
Tot mededoogentheyt,
Soo sal mijn pijn,
O Sylvia, Sylvia! mijn blijdschap zijn.
Soo sal mijn droef gelaet, Soo sal mijn, &c.
Aen doen een bly gelaet
En nimmer zijn bevreest;
En dencken t'aller tijdt
Hy heeft nae wensch gevrijt
Die nae veel smert,
O Sylvia, Sylvia! noch wint u hert.

Liedeken,

Stemme: *Object d'ont les charmes si doux.*

PHyllis die met u soet gelaet
Elck een tot liefde kondt verwecken,
Ick vindt my in een slechte staet
VVanneer ick van u moet vertrecken;
En al net gheen dat ick begin,
En heeft geen val, soo langh, en heeft gheen val, soo langh,
Ick mis u weder-min.

2. Ghy zijt mijn levens onderhoudt,
VVant sonder u kan ick niet leven;
Op u is al mijn hoop ghebouwt,

Ey wilt my troost en hulpe geven:
En toont, ô soete Harderin,
Dat mijn gheluck bestaet, dat mijn gheluck bestaet
In uwe weder-min.

3. Bevrijt my van dien swaren strijdt
Die ick soo langh heb moeten lyden,
Verwerpt die gheen die my benijdt;
En laet my nae veel droeve tyden
Eens smaecken die gewenschte vreught
Die ick langh heb verwacht, die ick langh heb verwacht,
O bloeme van de jeught.

4. Soo sal ick aen mijn droef gheklagh
Nae desen niet eens meer ghedencken,

Maer roemen steedts dien blyden dagh
Op welck ghy my u gunst quaemt schencken;
En seggen met een bly gemoedt,
Dat ghy alleenlijck zijt, dat ghy alleenlijck zijt,
Mijn alderwaerdste goedt:

5. En datter niemandt leeft op aerd
Verçiert met soo veel aerdigheden,
Soo vriendelijck en soet van aert,
En soo volmaeckt van lijf en leden:
Iae geen soo treflijck van verstandt,
Vermits ghy overtreft, vermits ghy overtreft,
De beste van het Landt.

6. VVel aen dan vroetvrouw van mijn hert

VVilt my met uwe gunst bekroonen,
Soo sal ick vry van alle smert
In u Paleys met vrede woonen;
En my verheughen t'aller tijdt
Dat ghy nae veel verdriet, dat ghy nae veel verdriet,
Mijn deel geworden zijt.

Liedeken,

Stemme: *O Bien heureux appart Solitaire sejour.*

ICk kies het eensaem wout, om door een droef gheluyt
De plaetsen daer ontrent tot meêly te bewegen,
Om dat mijn Harderin, om dat mijn Harderin,

My t'eenemael onthoudt haer weder-min,
Iae lacht met mijn verdriet, en brenght my om het leven,
In plaets van my haer gunst die ick langh heb gewenscht
Ten lesten eens te gheven.

2. Mijn hoop is heel te niet, 't is gantsch'lijck met my uyt;
VVant soo ick immermeer heb yets van haer verkregen
Tot troost van mijn verdriet, tot troost van mijn verdriet,
Merckt wat my nu al wreetheyt is geschiet;
En weeght dat teghen een, voor wis ghy sult bevinden
Dat by soo stueren Maeght voor my maer straffigheyt
En onlust is te vinden.

3. VVat dienter veel geseyt? 'k ben van haer gunst ontbloot,
Daer boven sonder hoop van weêr daer in te komen;

En wat ick treur of ween, en wat ick treur of ween
't Is al vergeefs, ick vind voorwaer niet een
Die my dit droevigh leet een weynigh kan versachten,
Vermits by Amaril de kroon der Nymphen rey
Niet gelden al mijn klachten.

4. Ick leef in ongenucht, en wensch steedts om de doot,
Vermits my dagh op dagh het leven werdt benomen;
O wreede Harderin! ô wreede Harderin!
In diender is geen plaets voor mijne Min,
Ey laeter zijn een plaets voor mijn verstorve leden,
Op datse nae mijn doot bevrijt van alle pijn
Doch rusten hier beneden.

5. Hier in dit eensaem wout, het welck soo menighmael
Den Echo heeft gehoort mijn droeve klacht verhalen;
Soo sal een yder een, soo sal een yder een,

Die in dit Bosch noch sal hier namaels treen
Sien een gantsch deerlijck graf, van een die ginck verloren
Om dat hy niet en kost sijn liefste Harderin
Tot weder-min bekoren.

6. En op dit droevigh graf gestelt in ronde tael:
Hier leyt een Minnaer die soo menigh hondert-malen
Sijn klachten heeft gedaen, sijn klachten heeft gedaen,
Aen Amaril om in haer gunst te staen;
Maer zijnde sonder hoop van die oyt te be-erven,
Soo heeft sijn trouwe min hem totter doot gewondt,
En troosteloos doen sterven.

Air.
D'un Sire des nopces A l'honneur de sa Reyne.

Sur le chant: Languissant au bord de Seine.

I'*Ay quitté le bord de Seine,*
Et vay faire mon Sejour
Ou ma belle & bien humaine
Ne fait respirer qu'amour.

2. *La assis pres la riviere*
Et les douces eaux du Rhin,
La beauté que je desire

Est mon unique entretien.

3. *Et ne songeant qu' aux delices*
Qui sont de l'amour le prix,
Ie presente mes services
A la belle qui ma pris.

4. *Nuict & jour sans fin sans cesse*,
On vord r'allumer mes feux,
Et la face de Lucresse
Est tousjours devant mes jeux.

5. *Car c'est elle que j'honore*:
Mon bon heur est nompareil,
Ie la nomme mon Aurore,

Ma Liesse, *mon Soleil*;

6. *Mon confort*, *mon tout*, *mon Ange*,
Le suject de mes concerts,
Car a sa seule Louange
Ie say mille & mille vers.

7. *Et la douce poësie*
De plusieurs gentils esprits
Ioincte avec ma melodie
Donne lustre a mes escrits.

8. *Car leur chant plein d'alegresses*
Fait la terre retentir
D'un son de jeus & caresses,

Et perpetuel plaisir.

9. *Et pour rendre L'harmonie*
Chere a la posterité,
Tout le monde chante & crie:
Vivez en secondité;

10. *Que ta race soit durable*,
Iusqu'au milliesme degré,
Et ta foy inestimable
Dure a perpetuité.

Bruylofts liedeken,

Stemme: *Rosemond die lagh gedoken.*

THyrsis ginck sijn Schaepjes weyden
Aen de groene Steenschuurs kandt,
Hy en kost van daer niet scheyden
Sonder eenigh aerdigh pandt:
Amaryllis was de geen
Die met sijne Ziel was heen.

2. Souw het lichaem elders leven,
Iae gedurigh dwalen gaen?
En de Ziel geen voedsel geven?
't Lichaem souw wel haest vergaen.
Dit bedacht ons Harderin,

En gafbeyd' een woonplaets in.

3. Siet nu leven sy te samen
VVel verbonden door de Trouw:
En haer çierelijckste namen
Zijn en blyven, Man en Vrouw,
Tot dat een van beyde scheydt,
Hier meê isset al gheseyt.

4. Veel gelucks vereende Menschen,
Komt een yder die u kent
Uyt den gront sijn's herten wenschen,
Iae een vreughde sonder end.
En al 't geen dat nae u aert
VVenscht oock soo te zijn gepaert.

5. Laet u Echt veel vruchten geven,
Leyden sal haer sonder staet

Noch oock eensaem laten leven,
Maer verleenen in den Raedt
Plaetsen die men in 't gemeen,
VVyse lieden laet bekleên.

Bruylofts liedeken,

Stemme: *Si vous ne me voulez guarir.*

WAnneer ick laetst op 't Huys ter Lucht
Den Bergh Pernassus ginck genaken
Om my te vermaken:
Hoorden ick 't ghesucht
Van acht verlate Musen aen,
Vermitser een was van haer wech gegaen,

Nae datse langhen tijdt
Van Damon was gevrijt.

2. Van Damon die ontrent de Stadt
Van Leyden quam sijn Schaepjes weyden,
VVaer dat van der Heyden
Sijne Ziel besat:
VVat souw de soete Musadoen?
Het was de Ziel die 't Lichaem steets most voên.
Dies wierden sy vergaert
En bey met haer gepaert.

3. Geluck, ô Herder! die nae wensch
Soo soeten deel hebt uyt-ghelesen,
Die seer werdt ghepresen
Van een yeder mensch
Die van gaven heeft ghehoort:

Haer heldre stem in 't musicael accoort;
Haer dichten op de maet
Dat vry noch hoogher gaet.

4. Haer werck met naeld' en met pinceel:
Daer menighte van schilderyen
Staen verdooft besyen,
Iae en zijn niet veel.
Gheluck, ô Herder! noch eenmael:
En hier meê sluyt ick al dit soet verhael.
Leeft altijdt nae Godts wet;
En kroont het echte bed:

5. Met spruyten die het groene wout,
En Phoebi bergh wel sal begeeren,
Om haer oock te leeren
't Gheen een yeder houdt,

Seer dienstigh voor een fraey gheslacht
Dat immermeer sal werden voort-ghebracht,
Van menigh geestigh paer
Nu en noch langh hier naer.

Liedeken,

Stemme: *Puis que de vivre sans aymer.*

IN dien men soete Galathé
Niet sonder Min kan leven,
't Is reên dat ghy verhoort mijn beê,
En dat mijn werdt ghegheven
Princesse die mijn Ziel ghebiedt
Een troostlijck woort in mijn verdriet.

2. Siet onse jaren gaen verby
Oock sonder weêr te keeren,
De ebb' en vloet volght haer ghety,
Soo kan de min ons leeren
Dat onsen tijdt seer haest vergaet
En dat men daer nae komt te laer.
3. VVant nae dat ick langh heb gheleeft
Onwetend' van het minnen,
Soo komt Cupido die mijn gheeft
Een toorts om te beginnen,
Hier meê soo raeck ick aen den brandt
En sengh mijn gantsche ingewandt.
4. Cupido komt mijn in het hert
Met een groot gedruys ghevloghen,
't Is een verdraghelijcke smert,

Hy betoovert bey mijn ooghen;
En waer ick gae of waer ick stae
Sijn soeten brandt die volght my nae.

5. Iae daer ick voormaels was gheweest
Bevrijt van minne-vlaghen,
Daer vind ick my nu aldermeest
Met sijnen staf gheslaghen:
Soo datter gheen ter werelt leeft
Die meerder hitte by sich heeft.

6. My dunckt dat alles is herbaert,
En dat mijn eerste leven
Als zijnde van de Min vervaert
My gantschlijck heeft begheven;
En dat de Min een nieuwe kracht
In my te voorschijn heeft ghebracht.

7. VVat sal ick doen? beklaegh ick my
't Is buyten recht en reden;
VVant schoon ick was van sorghe vry
Doe ick alleen ginck treden,
'k VVas af-ghescheyden van de jeught
VVant in my was gheen rechte vreughd.
8. Maer nu dien brandt het minne-bloedt
VVat om begint te keeren,
Soo vind ick dat oock mijn ghemoedt
My 't gheen begint te leeren,
Dat ick te voren onbedacht
Van kleynder waerden had gheacht.
9. Soo spreeck ick dan mijn selven aen,
En wilt u niet beklaghen,
Al moet ghy veel verdriet uyt staen,

Tracht soo een te behaghen,
Dat al u droefheyt en u pijn
Mach enckel vreughd en blyschap zijn.
Verhaest u daerom niet te seer,
Maer oeffent u ghedachten;
Vertraeght in liefde nimmermeer,
En wilt den tijdt verwachten:
Loopt niet te langhsaem noch te ras,
Maer siet toe dat ghy komt van pas.

Liedeken,

Aen *Me Iuffrouw Me Iuff.*
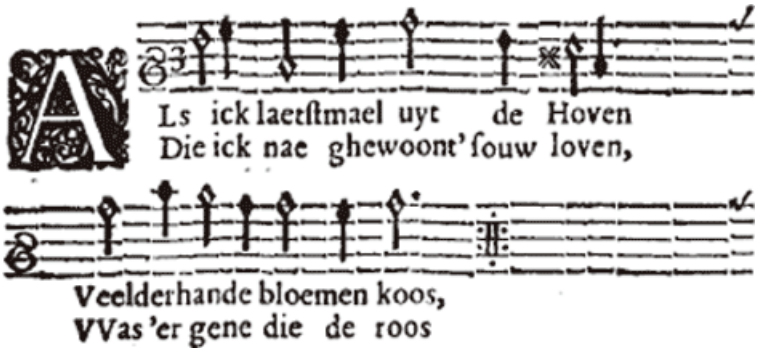
ALs ick laetstmael uyt de Hoven
Die ick nae ghewoont' souw loven,
Veelderhande bloemen koos,
VVas 'er gene die de roos
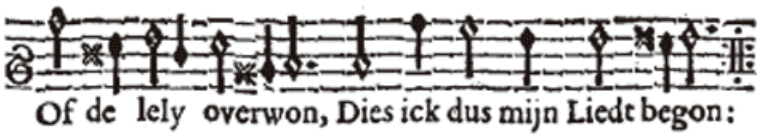
Of de lely overwon,
Dies ick dus mijn Liedt begon:

2. Soete çiersels van ons daghen,
Andre bloemen laet ick staen,
Van u lof wil ick ghewaghen
't Is om u alleen ghedaen;
In u namen vind ick yet
Dat op yemandt anders siet.

3. Uwe namen konnen melden
d'Alderçierelijckste Maeght
Die de lieffelijckste velden
t'Aller tyden heeft behaeght:
't Root en wit dat in u speelt

Is niet anders als haer beelt.

4. Sooder yet in u mocht wesen
Dat de werelt heeft gheacht,
't Is in haer ghelaet te lesen,
't Heeft in haer sijn volle kracht;
Schoone bloemen van den Hof
Van haer komt u grootste lof.

5. Al de Herders van der heyden,
Die tot noch toe zijn gheweest
In het konst-begaefde Leyden,
Zijn verwondert van haer geest,
En sy maken haren naem
By een yeder aenghenaem.

6. Ick die altijdt hare gaven
Heb ghepresen boven al,

Blijf een van haer trouwste Slaven
Soo langh als ick leven sal:
Daer van sal den Leydschen Rhijn
t'Aller tijdt ghetuyghe zijn.

Liedeken,

Stemme: *Estans dedans un verger.*

'**K** Heb op eenen tijdt bemindt
Twee Godinnen van het wout,
Maer nu is 't dat ick bevindt
VVel te recht dat 't spreeckwoort houdt:
Twee te Lieven is verdriet,
VVant soo doende vanght men niet.

2. Als ick aen de eene Maeght
Somtijdts met een droevigh woort
Mijne liefde had gheklaeght,
Soo was d'andre seer ghestoort;
Dat ick nae haer beyder sin
Geensins voeghen kost mijn Min.
3. Schreef ick somtijdts nae de konst
Voor de een' een lof-ghedicht,
Soo verkreegh ick hare gonst,
Maer des anders straf ghesicht.
Alsoo had ick langhen tijdt
Een onwinbaerlijcken strijdt.
4. Op het lest nae langh ghevley
Siende dat dit niet soud gaen,
Nam ick afscheyt van haer bey,

En ick socht de een maer aen.
Een te lieven docht my best,
En het viel wel uyt op 't lest.

5. Ionghmans die uyt vryen gaet
Siet wel hoe dat ghy bemint,
Siet wel dat ghy u verstaet
Op den regel die ghy vindt:
Twee te lieven is verdriet
VVant soo doende vanght men niet.

6. Houdt dan altijdt rechte maet,
En siet dat ghy niet begint
Nae de sinneloose raedt
Van het blinde Venus Kindt:
En bemint nae d'oude leer
Eene vryster sonder meer.

Liedeken.
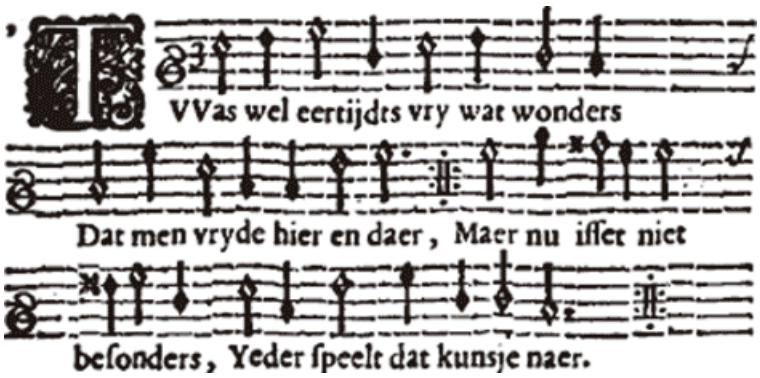
'**T** VVas wel eertijdts vry wat wonders
Dat men vryde hier en daer,
Maer nu isset niet besonders,
Yeder speelt dat kunsje naer.

2. 't Is met vryen en verkoopen
Nu al even eens gestelt,
Yeder weet 'er op te loopen,
Yeder siet nae 't meeste gelt.

3. Isser yemandt voort-gekomen
Van een treffelijck gheslacht,
Al sijn eer werdt wech genomen
Sy en werdt niet meer geacht.

4. Soo hy niet en heeft te tellen,
't Vryen is een blinde kaert;
O let hier op jongh-ghesellen,
't Ghelt is daer men wel af vaert.

5. Letter-kunsten zijn vergheten,
VVetenschap is buyten 't berd.
't Ghelt kan alle dinck af-meten
Niet en gaet 'er nu soo verd.

6. Eer en treffelijcke zeden
VVaren eertijdts wel bemint,
Maer nu werdense vertreden
Van het blinde Venus Kindt.

7. Loopt ghy hier of elders henen
Nae de steden nae het veldt,
Ghy komt weêr met blaeuwe scheenen;
Niet en krijght ghy sonder gheldt.

Chanson nouvelle,

A Madamoiselle.
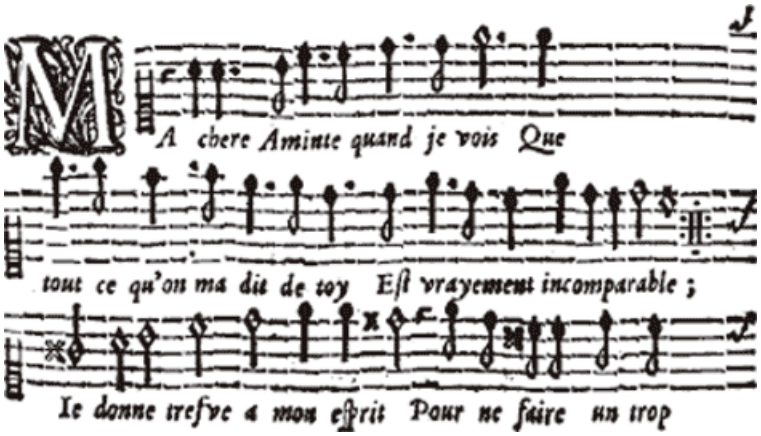
A chere Aminte quand je vois Que
tout ce qu'on ma dit de toy Eſt vrayement incomparable ;
Ie donne trefve a mon eſprit Pour ne faire un trop

M*A chere Aminte quand je vois*
Que tout ce qu'on ma dit de toy
Est vrayement incomparable;
Ie donne trefve a mon esprit
Pour ne faire un trop
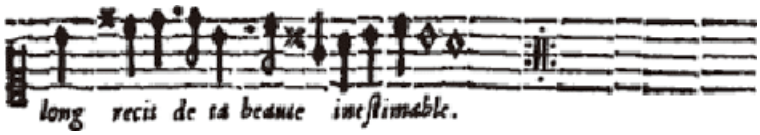
long recit
de ta beaute inestimable.

2. *Mon Ame qui ta veu de Coing*
n' Aura deformais plus de soing
Pour chanter toutes tes merveilles:
Car la Nature scait tresbien
Que je ne pourroy dire rien
Des creatures nompareilles.
3. *Belle d'ont le meur jugement*
Donne aux coeurs tant d'estonnement
Lors que in parles de l'Histoire;
Tant que durera mon Printemps
Pour bien scavoir l'ordre du temps
I'anray recours a ta memoire.

Liedeken,

Stemme: *Ioiions au verd ma maistressi.*

Aen ME IUFFROUW.

'**K** Had u dagh ghemeynt te roemen
Als men aen den Leydschen Rhijn,
Koste vinden soo veel bloemen
Als 'er soete Nimphjes zijn.

2. Maer mijn blaetje was te soecken
Daer het op gheteeckent stondt,
'k Socht het in verscheyde hoecken
Over-soete Rosemond.

3. Doch 't was nerghens niet te vinden;
Ey wat was 't een groot verdriet!
'k Most gaen singhen by de Linden
't Een of 't ander treurigh liedt.
4. Ick en kost u niet vereeren
Mits den dagh my was ontgaen,
'k Most een ander deuntje leeren
Teghen dat het jaer quam aen.
5. 't VVelck ons yetwes soude schencken
Van haer soete nieuwigheyt,
Om u daer meê te bedencken
Heb ick oock te langh ghebeyt?

Nieuwe-iaers-liedt,

Aen de selfde.
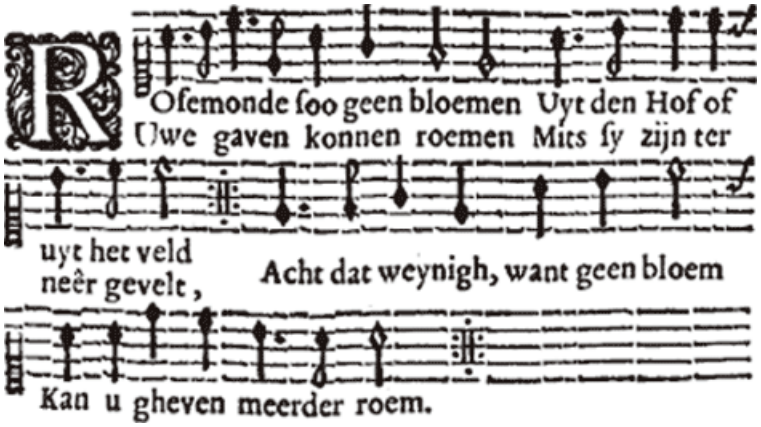
ROfemonde ſoo geen bloemen Uyt den Hof of
Uwe gaven konnen roemen Mits ſy zijn ter
uyt het veld
neêr gevelt,
Acht dat weynigh, want geen bloem
Kan u gheven meerder roem.

ROfemonde soo geen bloemen
Uyt den Hof of uyt het veld
Uwe gaven konnen roemen
Mits sy zijn ter neêr gevelt,
Acht dat weynigh, want geen bloem
Kan u gheven meerder roem.

2. Als g'u selfs, die dese daghen
Met soo schoonen glans bekroont,
Dat ons niet soo kan behaghen
Dat de Somer-tijdt vertoont,
Mits wat in de bloemen speelt
Is niet anders als u beeldt.
3. Iae terwijl sy niet en gheven
Eenigh luyster noch çieraet,
Doet ghy ons in vreughde leven,
Dies ghy haer te boven gaet,
En verçiert de nieuwe tijdt
Die ons door u glans verblijdt.
4. Over-soete Veldt-Godinne,
'k VVensch met een gheneghen hert
Dat het jaer dat wy beginnen

Van u wel ghe-eyndight werdt,
Dat wy langh noch aen den Rhijn
Moghen met u vrolijck zijn.

Liedeken,

Stemme: *Puis que de vivre sans aymer.*

Aen ME IUFFROUW.

SOo haest de Herders aen den Rhijn
U stem, ô schoonste hoorden,
Soo most een yeder vaerdigh zijn
Met uyt-ghelese woorden
Te roemen uwe gheestigheyt,

Die yeder een tot vreughde leyt.

2. De Musen van Pernassitop
Te samen aen-ghedreven,
Die hieven hare stemmen op,
Om sulcken lof te gheven,
Die u als thiende van 't ghetal
De eerst soud stellen van haer al.

3. VVat soud mijn konst-Godinne doen?
Sy schiep daer in behaghen,
VVant soo wel eer in 't eerste groen
Haer dienst was op-ghedraghen
Aen veele Nimphjes van het wout,
Die met haer Herders zijn ghetrouwt.

4. 't Betaemde dat ghy soete Maeght
Oock yetwes soud ontfanghen
Dat 't maeghdelijck gheslacht behaeght,
En dat mee lof-ghesanghen
De frissche bloem van uwen staet
Ghepresen wierde vroegh en laet.

5. Ontfanght dan peerel van de jeught
De wensch die wy u gheven,
Dat ghy in onghemeene vreught
Mooght langhe jaren leven,
En by de Nimphjes al te saem
Voor altijdt wesen aenghenaem.

6. Op dat u sonderlinghen geest

En uwe heldre stralen,
Die 't eenigh voedsel zijn gheweest
Van d'Herders dieder dwalen,
Steedts moghen çieren d'eedle Maeght
Die niet als nae u gunste vraeght.

7. En eer dat ick dit Liedje sluyt,
Soo wensch ick Isabelle
Dat ghy eer langh mooght zijn de Bruyt
Met soo een bed-gheselle,
Die als een kloeck en vruchtbaer man
Den Echten Staet verrijcken kan.

Liedeken,

Stemme: *Rosemond die lagh gedoocken.*

Aen *Me Iuffrouw Me Iuff.*

K Hoor de Dortsche maeghden klaghen,
Over-soete Galathé,
En nae u gheselschap vraghen
Al de Herders die haer vee
Hebben langhen tijdt gheweydt
Daer men van u gaven seydt.

2. Soud ick al die soete keelen
Niet vertroosten met mijn Liedt,

En een aerdigh deuntje spelen
Op een nieuw ghesneden riet?
Mits ghy noch op desen tijdt
Immers alsoo gheestigh zijt;

3. Als ghy waert doe d'Herderinnen
U gheleyden uyt de Stadt,
Daerder veel met hert en sinnen
Roemen op soo waerden schat;
Soo en soud ick aen den Rhijn
Uwe gunst niet waerdigh zijn.

4. 't Is dan noodigh dat ick singhe,
En u vriendelijck ghelaet
Pryse boven alle dinghen,

Iae bewyse metter daet
Dat u vreughdt niet sal vergaen
Als ghy van oos wegh sult gaen.

5. Maer dat uwen gheest sal leven
Binnen Leyden langhen tijdt,
Die soo veel vermaeck kan gheven,
En soo menigh heeft verblijdt;
Mits de Herders al ghelijck
VVeynigh vinden uws ghelijck.

Liedeken,

Stemme: *Kon ick my om u hals soo menighmalen winden.*

Aen ME IUFFROUW.

WAt hebben schoone maeght u glinsterende oogen
Een over-groote kracht, een wonderlijck vermoogen!
Hoe snellijck werdt mijn hert ghevancklijck wech gheleyt,
En soo tot uwen dienst gheheel en al bereyt.

2. Die u heeft oyt gesien en vryigheyt behouwen,
Heeft nimmermeer gesmaeckt de soetigheyt der vrouwen,

U schoonheyt doet ghewelt, en die haer eens ghenaeckt,
VVert van haer min'lijck vyer aen hert en ziel geraeckt.

3. U Lichten die de Son in klaerheyt gaen te boven
Sal ick mijn leven langh, ô Amarillis! loven.
Steelt meer op sulcken wijs, en laet voor al mijn pijn,
U herte voor het mijn, my maer geschoncken zijn.

Liedeken,

Stemme: *Ey lieve spaert u kusjes wat.*

Aen *Me Iuffrouw Me Iuff.*

ICk heb nu onlanghs aen den Rhijn
Daer veel gheleerde Nimphjes zijn,
De naem van Amaril vermelt
Met al de Herders van het veldt.
2. En soud ick waerde Rosemond,
Die yeder voor de schoonste vond
VVanneer de eed'le Dortsche Maeght
Nae al de Nimphjes had ghevraeght;
3. En haer ghetal had op-ghetelt,

Iae neffens haer ten toon ghestelt;
Niet maken eenigh soet gheluyt
En roepen uwe gaven uyt?

4. Ontrent de Maes, daer al de jeught
Roemt op u sonderlinghe vreught,
U soet en vriendelijck ghesicht
Dat yeder met sijn glans verlicht.

5. U konst- en reden- rijcke gheest,
Die tot verwond'ringh is gheweest
Selfs van de Musen drymael dry
Die niet en wijcken van u zy:

6. Maer hoopen dat haer kleyn ghetal
Alsoo vermeerdert werden sal,
Dat ghy, en veel van u gheslacht
Sult werden by haer groot gheacht.

7. Soo soud ick by Parnassi top
Mijn stem noyt derven heffen op.
Vermits ghy waerde Rosemond
Alleen haer bergh verçieren kond.

Liedeken,

Stemme: *Si vous ne me voulez guerir.*

EY vliedt niet van ons Herderin,
In 't eensaem woudt is niet te halen,
Laet u heldre stralen
Voedsters van de Min,
Ons niet ontblooten van haer licht
Dat soo veel vyer heeft hier en daer ghesticht;

Soo sal de jonghe jeught
Ten vollen zijn verheught.

2. Gheen swaer verdriet oft teghenspoet
En sal haer immermeer ghenaken,
Als sy sullen smaken
't Aldersoetste soet:
Dat u de soetste die daer leeft
Den milden Hemel t'aller tyden gheeft,
Als vroetvrouw van de jeught,
En schenckster van de vreught.

Liedeken,

Stemme: *Lest was ick met mijn Rosemond, &c.*

Aen *Me Iuffrouw Me Iuff.*

O Galathé begaefde Maeght!
Soo my de rey der Nimphen vraeght,
VVat groen ghewasch of schoone bloem
Verkooren is tot uwen roem?

2. Soo klaegh ick datter in den Hof
Is weynigh of heel slechte stof,
Tot çiersel van u jeudigh hooft
Dat soo veel geestigheyt belooft.

3. Maer als ick op u glans neem acht,

Soo dient 'er verder niet bedacht;
VVant alles wat ghy met u draeght
Is 't rechte çiersel van een Maeght;
4. Die u voorseecker best ghelijckt,
En in verstandt gheen Nimphje wijckt.
Dies çiert g'u selven aldermeest,
En toont door uwen kloecken gheest
5. Dat al de bloemen van het veldt
Niet dienen neffens u ghestelt.
Mijn Musa blijft dan stille staen
Iuyst in 't beginsel van de baen.
6. Vermits het is u hooghste roem
Dat ghy zijt d'aldersoetste bloem,
En 't eenigh çiersel van de jeught,
Dat soo veel geesten heeft verheught.

Liedeken,

Stemme: *Beaux yeux si charmans & si doux.*

WAt isser Damon dat u quelt
En in soo grooten vrees doet leven?
Gaet Amarillis u begheven,
VVert yemandt in u plaets ghestelt?
Iae sal de soetste Herderin
Niet meer, niet meer acht nemen op u Min?

2. Neen Herder dat gheloof ick niet,
U klacht sal werden valsch bevonden,
Het gheen wel eer van Rosemonde

Of Galathea u gheschiet
Tot leet van Damon en Myrtil,
En duydt, en duydt dat niet op Amaril.

3. Die Herderin die t'aller tijdt
De kroon der Nimphen heeft ghedraghen
En wil gheen Herders meer verdraghen;
Zijt dan met soo een deel verblijdt.
En roemt de gaven van een Maeght
Die ghy, die ghy hebt boven al behaeght.

4. VVant die soo trouwen liefde voedt
Is waerdigh eeuwighlijck ghepresen:
En die met soo een vriend'lijck wesen
Haer dienaer t'aller tijdt ontmoet,

Is waerdigh alle lof en eer;
Dies klaeght, dies klaeght van Amaril niet meer,

5. Haer deughden zijn ghenoegh bekent,
Daer is gheen oorsaeck om te klaghen,
Die soo een Nimphje kan behaghen
Is wel bevrijdt van swaer elendt;
En leeft gheluckigh over al
VVaer dat, waer dat hem Godt gheleyden sal.

Liedeken,

Stemme: *Mocht ick het honich soet staegh aen u lippen rapen.*

BY d'oogen van mijn Lief is niets te vergelijcken;
En voor mijn trouw ghemoedt moet alle liefde wijcken.
Mijn brandt en haer ghesicht zijn vol uytnementheyt.
Mijn liefde werdt gestelt by hare schoonigheyt.

2. Al wat de nieuwigheyt ons kan voor oogen stellen,
En kan mijn suyver hert tot geene tyden quellen.
Al is mijn Phyllis wreet, ick blijf de selve man;
Het is een dapper heldt die veel verdragen kan.

Liedeken,

Stemme: *Florida*, *&c.*

Aen de Alderschoonste en Aldersoetste.

O Phyllis peerel van de jeught!
VVat is 't een over-groote vreught
U schoonigheyt te roemen?
En u, ô soetste Herderin!
De voedster van de Min
By yeder een te noemen.
2. Soo oyt een uyt-gelese Maeght
VVel eer een Minnaer heeft behaeght,
Ghy hebt geen minder gaven:

En al wat in u wesen speelt
Is 't aldersoetste beelt
Dat eenigh mensch kan laven.

3. Daer is geen deftigheyt noch glans
By u volmaeckte maeghde-krans
In 't minst te vergelijcken:
Ick acht geen kostelijck çieraet;
Vermits u soet gelaet
Doet alle schoonheyt wijcken.

4. U lipjes rooder als corael
Zijn 't die ick meer als duysentmael
Gewenscht heb te genaecken;
Om soo den honich van u mondt
O schoonste die ick vondt,
Nae rechten eysch te smaecken.

5. Ghy weet, ick was eens lest heel groen,
En bad u maer om eene soen,
Maer 't mocht my niet ghebeuren:
Ick most gantsch troostloos henen gaen,
't En zy dat ick voortaen
Had altijdt willen treuren.
6. My wierdt van stonden aen gheseyt:
U paspoort is ghewis bereyt
Indien ghy soo wilt praten;
Dies sweegh ick daer op daet'lijck stil,
En volghden uwen wil,
Om niet te zijn verlaten.
7. Ey siet dan doch u dienaer aen,
En laet hem eens u gunst ontfaên
Nae al sijn bitter klagen;

Op dat sijn hert mach zijn gherust,
En in volmaeckte lust
Verslyten veele daghen.

8. Dit is de wensch die Thyrsis doet,
Ey Phyllis laet toch u ghemoedt
Tot weder-min bekooren:
VVant daer en is in 't gantsche landt,
O alderwaerdste pandt!
Gheen trouwer oyt ghebooren.

Liedeken,

Stemme: *Astre qui fais le tour du monde.*

GRoot licht! dat door u heldre stralen
Voor desen hebt soo menighmalen
Verweckt de bloemen van het veldt;
Daer is gheen schoonigheydt te vinde
Indien de glans van mijn beminde
Oock niet en werdt daer by ghestelt.

2. De schoonheyt van mijn Veldt Godinne
Kan met haer luyster overwinne
De glans van d'alderschoonste blom:
Soo haest ick van haer ben ghescheyden
Yet schoons te soecken aen der heyden,

Soo kom ick tot haer wederom.

3. Ick laet de andre Herders loven
De fraeyste bloemen van de Hoven,
Ick prijs de naem van mijn vrindin:
En als ick Amarillis roeme,
Soo vind ick nerghens gheene bloeme
Soo schoon en treflijck nae mijn sin.

4. De heldre stralen van haer ooghen
Die hebben my tot haer ghetooghen,
Ick heb voor desen niet gheleeft
Als tot den dienst van mijn beminde,
Soo isser dan gheen troost te vinde
Als die my Amarillis gheeft.

Liedeken,

Stemme: *Rosemond*, *&c.*

Aen *Me Iuffrouw Me Iuff.*

'**K** Sie de drymael dry Godinnen
Vrolijck zijn op desen tijdt
Met de Leydsche Herderinnen,
Mits ghy Phyllis by haer zijt:
Hoe en sou de gantsche jeught
Oock hierom niet zijn verheught?

2. Heeft u gheestigheyt ghebleken
Aen den Rhijn en over al,
VVie en soud niet van u spreken?
En met een seer bly gheschal

Roemen uwe vrind'lijckheyt
Die de grondt van blyschap leydt.

3. Al de Herders die de weyden
Hebben immermeer bemint
Om het konst-begaefde Leyden
Daer men u gheselschap vindt;
Kiesen u voor 't waerdste pandt
Dat men vindt in eenigh Landt.

4. VVenschen daerom al ghelijcken
Dat ghy immers jaer op jaer
Met u kompst haer mooght verrijcken,
En noch langhen tijdt hier naer
Zijn de kroone van de jeught,
En de voedster van de vreught.

Liedeken,

Stemme: *Si vous ne me voules guerir.*

WAnneer ick laetst aen Galathé
Veel Minnaers sagh haer liefd' opdragen,
Hoord ick Thyrsis klagen,
En sijn jeughdigh vee
Verlaten, als een troostloos man
Die sijn verdriet niet langer heelen kan,
En nae een bittre sucht
Dus roepen door de lucht:

2. VVat vrees, wat anghst komt my nu aen?
Daer ick wel eer alleen ginck weyden

En mijn vee geleyden
Nae de groene laen,
Om een die ick soo garen sagh;
Daer vind ick nu veel Herders dagh op dagh
Haer klachten brengen voort,
En yeder werdt gehoort.

3. VVat weet ick of haer hert en sin
Niet tot veranderingh sal strecken,
En de vremde trecken
Van Phylanders min,
Of Coridons liefkosery,
Haer doen in 't laetst verherden tegens my?
Indien my dit gebeurt,
Treurt lieve schaepjes treurt.

4. Terwijl ick hoor die droef geluyt,
Verneem ick veelderhande reyen,
Die daer gaen bespreyen
't Veldt met jeughdigh kruyt,
En roepen uyt met bly gebaer:
Phylander heeft nu tot een wederpaer
De soete Galathé,
Dies Herders weest te vreê.

5. Soo haest dit Thyrsis had verstaen
Is hy van droefheyt haest besweecken,
En uyt 't veldt geweecken
Daer hy placht te gaen
Met Galathea handt aen handt,
Dat schoon juweel, die peerel van het landt;

En heeft tot sijn gheween
Sijn vrienden al ghebeên.

6. Brenght met my droeve suchjes voort,
Bandt alle vreughdt uyt uwe weyden,
Thyrsis, ach! moet scheyden
Van die lieve oort:
Mits Galathé een ander mindt,
En al sijn klacht niet meer acht als de windt.
Iae yeder een roept uyt
U Nimphjen is de Bruyt.

Chanson nouvelle.
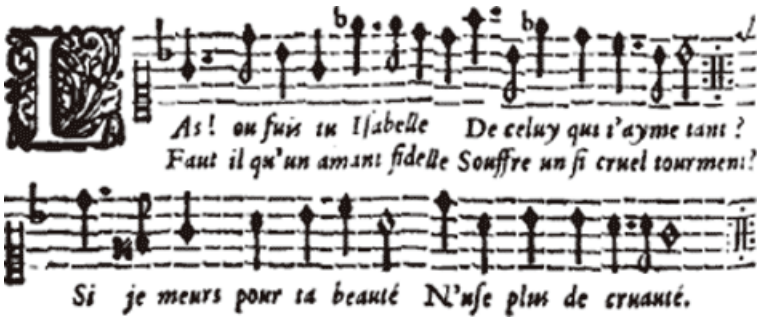
As! ou fuis tu Iſabelle De celuy qui t'ayme tant ?
Faut il qu'un amant fidelle Souffre un ſi cruel tourment?
Si je meurs pour ta beauté N'uſe plus de cruauté.

L*As! ou fuis tu Isabelle*
De celuy qui t'aymen tant?
Faut il qu'un amant fidelle
Souffre un si cruel tourment?
Si je meurs pour ta beauté
N'use plus de cruauté.

2. *Le Ciel qui de sa cumiere*
Esclaircit tout l'univers,

Mettra fin a mon martyre,
Si ne le puis par mes vers;
Et les rochers & les bois
Orront les cris de ma voix.

3. *Orsus doncques je te prie*
Donne tres[...]e a ma douleur,
Et tous les jours de ma vie
Ie seray ton serviteur;
Le seul en fidelité
Comme tu l'esen beauté.

Liedeken,

Stemme: *Sarabande.*

HOe komt het dat ghy u wreetheyt gaet toonen
Aen die die u soo trouwlijck heeft ghedient?
En reyne liefde met smaetheyt beloonen
Aen Thyrsis, ô Cloris, u waerden vriendt?
Voorwaer Princes 't is buyten alle reên,
VVat wilt ghy meerder zijn als steedts ghebeên?
En jaren langh ghe-eert en hoogh gheacht
Van my, die niet als op u dienst en wacht.

2. VVilt toch eens mercken op 't innerlijck suchten
En 't droef gheween dat mijn zieltje steedts doet,
Soo sult ghy haestelijck staken u vluchten,

En u betoonen van sachter ghemoedt;
U sinnen keeren tot u trouwen knecht
Die t'aller tyden is gheweest oprecht;
En alle dinghen kleyn van waerden acht
VVanneer hy niet op u bevel en wacht.

3. Schoonste Princesse, ô Peerel der vrouwen,
Uytmuntende çiersel van 't eelste ghestacht;
VVaer op een Minnaer sijn hoop dient te bouwen;
Aenhoort uws Herders ootmoedighe klacht:
En laet, ô Cloris, u Thyrsis eens zijn
Door uwe gunst bevrijt van alle pijn,
En door de stralen van u soet ghesicht
Van alle pynen en smerten verlicht.

Liedeken,

Stemme: *Que ceste brune est parfaicte.*

ALs Sylvander lest ginck jagen
Daer hy met sijn Herderin,
Aen-gevangen had de min,
Soo en kost hem niet behagen
Noch haegh, noch bosch, noch wildt, noch landt,
Doe hy sijn Herderin niet vandt.

2. Al sijn lust was wech genomen,
Al sijn blyschap was gedaen,
Hy liep haestlijck daer van daen,
En begaf sich tot de stroomen;

En socht alsoo sijn waerdste pandt
In 't jeughdigh veldt en op het strandt.

3. Maer sijn moeyte was verlooren,
Sylvanire was daer niet,
Die verachte sijn verdriet,
En had Coridon verkooren;
De Herder mocht wel henen gaen,
Sijn liefde stont haer niet meer aen.

Liedeken,

Stemme: *Ey lieve spaert u kusjes wat.*

WAnneer ick by mijn Rosemond
Nu lest een hoofsche Ioncker vond',
Die al wat vry was in de praet,
Soo dacht ick strackjes, holla maet!

2. Hier dient van my wat op ghelet,
VVant anders raeck ick achter 't net;
Het yser dient van my ghesmeet,
Terwijl het is van passen heet.

3. En hier uyt quam het aldermeest,
Dat ick, die voormaels was gheweest
In 't vryen koel en onbedacht,

Nam naderhandt wat beter acht.

4. Ick spaerde moeyte, sorgh, noch pijn,
Om by mijn Rosemond te zijn;
Soo kreegh ick weder open veldt,
En wierdt van niemandt meêr ghequelt.

5. Ick raeckte in mijn volle eer,
De hoofsche Ioncker quam niet meer,
De hoofsche Ioncker had ghedaen,
En ick wierdt weêr alleen ontfaên.

6. VVant Rosemond die soete meyt
Had acht ghehadt op mijn beleydt;
Sy liet de andre Minnaers gaen,
En nam my voor haer dienaer aen.

Liedeken,

Stemme: *Lest was ick met mijn Rosemond.*

HEt klaer en glinsterende licht
Van Amarillis soet ghesicht,
Verspreyt haer stralen wijdt en breet,
En maeckt een yeder Minnaer heet.

2. Haer brandt is van soo grooten kracht,
Dae yeder hoe dat hy hem wacht;
Al menighmael de selfde smaeckt
Al eer hy daer van daen geraeckt.

3. Maer 't luckt elck een niet even wel:

De brandt is d'eene veel te fel;
De andre t'uytermaten sacht;
En deese maecktse sonder kracht.

4. De derde isse lieffelijck;
En deese maecktse wonder rijck;
Dees deyltse hare gaven meê;
Dees schencktse eensaemheyt en vreê.

5. Geluckigh is hy die soo mindt,
En soo sijn rechte rust-plaets vindt;
Maer ongeluckigh die sijn tijdt
Soo sonder weder-min verslijt.

Liedeken,

Stemme: *Hoe! souden 't kusjes zijn?*

WAEr heen mijn Rosemond? hoe! laet ghy mijn alleen?
En sal ick niet verwerven,
Een lonckjen of een kus, tot troost van mijn geween?
Soo moet ick troostloos sterven.

2. VVant sonder uwe gunst is al mijn hoop gedaen,
Ick vind my gantsch begeven;
Mijn leven is mijn doodt, mijn krachten zijn vergaer,
Ick kan niet langer leven.

3. Hoe soud ick sonder u een uurken konnen zijn?
Och neen 't en kan niet wesen:
VVant u koralen mondt, en oversoet ghesicht,
VVerdt boven al ghepresen.

Liedeken,

Stemme: *Vous qui de peur d'un mespris.*

THyrsi die aen Rosemond
Uwe liefde klaghen kond,
VVilt altijdt het beste hoopen;
Vreest niet voor een blaeuwe scheen,
En al quam j'er een te loopen,
Denckt het is al vry ghemeen.

2. Als de Min is sonder kracht
Soo en werdtse niet gheacht;
Denckt niet datghe oyt sult vryen
Sonder alle teghenspoet.
In de Min zijn veel ghetyen;
In de Min is ebb' en vloedt.
3. Veel tempeest, en teghen-windt,
Vindt die gheene die bemindt;
't Zijn niet al ghewenschte daghen
Die een Minnaer dickwils wacht,
Veele felle noordsche vlaghen
Toonen oock alhier haer kracht.
4. Daer en is niet alrijdt vreê;
Minnaers sweven op de zee,
Minnaers leven op de baren

Als een troostloos Lammer-veê.
Minnaers moeten over-varen,
Eer sy komen op de reê.

Liedeken,

Stemme: *Si vous ne me voulez guerir.* Aen *Me Iuffrouw Me Iuff.* Op haer geboort-dagh, zijnde in de winter.

Aen-spraeck aen de Bloemen.

BLijft wassen bloempjes van den Hof
Die nu soo weynigh zijt te telle;
Iuffrouw Isabelle
Eyst tot haren lof

Gheen versche roos of jeudigh kruyt,
Maer eenigh soet en musicael gheluyt,
Vol onghemeene vreught
Ghesonghen van de jeught.

2. Daer sal de schoonste Herderin
Haer seecker grootlijcks in vermaken:
En tot ons ghenaecken
Met een blyde sin;
En op den dagh van haer gheboort',
Die yeder een tot blyschap heeft bekoort,
De wensch die wy haer doen
Meer achten als het groen.

Liedeken,

Stemme: *Cupido kreegh u eens in 't oogh.*

WEl sal dan altijdt Rosemond
Uyt-stellen 't oude soen-verbondt?
Zijn 't kusjes van een los beleyt
Die sy my lest heeft toe-gheseyt?
Neen, neen dat mach alsoo niet gaen,
Ick heb 'er handt-schrift van ontfaên;
Al zijn de woorden niet gheacht,
Het schrift dat heeft noch eefwel kracht.

2. De vaste zeghel van haer handt
Is altijdt noch een seecker pandt:
Mijn hoop en sal noch niet vergaen

Soo langh ick haren naem sie staen.
Ia Rosemond is noch gheheel
Mijn eyghen schat en errifdeel:
Mijn vaste burght, mijn troost, mijn vreught,
Fonteyn van alle mijn gheneught.

3. Soo langh haer letters op 't papier
Verwecken 't nieuwe Minne-vyer;
Soo langh de krachten van de Min
Aenraden tot een nieuw begin.
Soo langh haer gheest en soeten aert
Niet t'eenemael en is veraert;
Soo langh haer suyver hert en 't mijn
Niet gantsch van een ghescheyden zijn.

Liedeken,

Stemme: *Que ceste brune est parfaicte.*

HEeft dan Rosemond vergeten
Al de soete vryery?
Laetse Thirsis in de ly?
VVilse van sijn smert niet weten?
En achtse niet het soete wicht
De ghever van de minne-plicht?

2. 't Gheen sy plaght soo veel te achten,
Is dat van soo kleynen kracht
Dat het van haer werdt veracht?
Daer een Minnaer vol van klachten
Haer gantsche daghen smeeckt en vleyt,

En sich tot dienstbaerheyt bereyt.

3. Soo hy niet een uur kan leven
Van haer vriendelijck ghesicht,
Laetse eenmael van haer licht
Hem maer eenigh voedtsel gheven:
Soo sal hy in sijn grootste druck
Noch spreken van een soet gheluck.

4. Hy sal Rosemonde roemen
Soo langh als hy leven heeft.
Als het leven hem begheeft
Sal hy hare wreetheydt noemen;
En segghen dat sijn graf-ghedicht
Van Rosemonde is ghesticht.

Liedeken,

Stemme: '*k Voelde maer de teyle lipjes, van u suyckersoete lipjes.*

'**K** Sagh u lieffelijcke lonckjes
En u soete Minne-vonckjes,
Doe 'k u badt mijn Rosemond
Om een kusje voor u monde.

2. Maer mijn bidden mocht niet baten,
Ghy en woudt het niet toe-laten;
En ick most van stonden aen
Van u troostloos henen gaen.

3. Daer ick al de Herderinnen

Sagh betoonen weder-minne,
Most ick u in haeste sien
Verde van my henen vliên.

4. Daer ick u langh van te voren
Voor mijn deel had uytverkoren;
Kreegh ick voor mijn trouwigheyt
Anders niet als straffigheyt.

5. Daer ick meynde voor mijn sterven
Uwe weder-min te erven;
Sondt ghy met een blaeuwe scheen
Uwen trouwen dienaer heen.

Liedeken,

Op de selve Wyse.

ALs ick Iestmael uwe stralen
Op mijn borst sagh neder-dalen,
Soo wierdt ick, ô Rosemond!
Daetlijck aen het hert ghewondt.

2. Ick bevondt my haest bespronghen
Van Vrouw Venus en haer jonghen;
Dat ick vol van liefdens lust
Nerghens nemen kost mijn rust.

3. Dies soo quam ick toe-ghevloghen
Tot u glinsterende ooghen;
Om te sien of oock haer licht

Tot mijn voordeel was ghesticht.

4. Soo haest als ick was verscheenen,
VVas u glans gheheel verdweenen
Erghens nae een ander endt
Daer haer krachten zijn bekent.

5. VVat ick deê ten kost niet baten,
Ick bevondt my heel verlaten;
En ick raeckte nimmermeer
By u Rosemonde weêr.

6. 't Scheen dat al de Minne-goden
Snellijck van my henen vloden;
En dat al u vriend'lijckheyt
VVas verkeert in straffigheyt.

Liedeken,

Stemme: *Soetste Herderinne.*

THyrsi die de weyden
Van u Herderinne vyert,
VVilt niet van haer scheyden,
Soo langh als het pluym-ghediert
Door de bosschen en het veldt
Hier en daer haer vreughde meldt.

2. VVant de Veldt-Goddinnen
En de Herders al te mael
Zijn gheneyght tot 't minnen;
't Is wel reên dat Venus strael
Oock verweck in uwen sin

Eenigh vonckje van de Min.

3. Soud een yeder woelen
Daeghlijcks in dien soeten brandt,
En ghy niet ghevoelen
Yet dat in u inghewandt
Soud ontsteecken eenigh licht
Door Cupidoos toorts of schicht?

4. Neen de heldre stralen
Van de schoonste Herderin,
Die steeds op u dalen,
Hebben al wat meerder in;
Daerom acht haer kracht vry groot,
VVant ghy zijt niet buyten schoot.

5. En als ghy nae desen
VVerdt gheschooten van het kindt

VVilt'er niet voor vreesen;
Denckt veel eer dat hy u mindt;
VVant hy niemandt niet en raeckt
Die sijn soetheyt niet en smaeckt.

Liedeken,

Stemme: *Chere Phyllis que la saison est belle.*

SChoonste Phyllis de blom van onse jaren
VVerdt metter tijdt berooft van haer çieraet,
Hoe dat men pooght haer jeudigh blos te sparen,
't Is te vergheefs, hier baet gheene wyse raet;
Als 't bloempje valt vergaet oock sijn ghestalt,
Een yeder een die siet vast nae beneên,

Of oock de plant sal vlieden van het landt;
En nimmermeer in glans verschijnen weêr.

2. Maer sonder hoop: wanneer ons jeudigh leven
Eens is verby, het is te laet beklaeght;
De vruchten die daer nae ons jaren gheven
Die vlieghen wegh, daer wordt niet nae ghevraeght.
Een yeder vry en visch op sijn ghety;
Een yeder trouw en kryghe gheen berouw;
VVanneer sijn jeught hem noodight tot de vreught:
Soo sal hy zijn bevryt van alle pijn.

3. Hy sal sijn tijdt in alles wel besteden,
Iae al sijn doen sal wesen met verstant,
Daer teghen die sijn bloeme laet vertreden
Leeft sonder hoop, en timmert op het sandt:
Iae al sijn eer, leyt haestelijck ter neêr,

En wat hy doet, is alles sonder spoet.
Het is dan quaet te komen al te laet,
En al te ras; maer alderbest van pas.

Liedeken,

Aen de Aldersoetste en Alderschoonste.

Indien men wil men magh dit een toon lager singen.

O Soetste! die met 't soetste soet
De jonghe
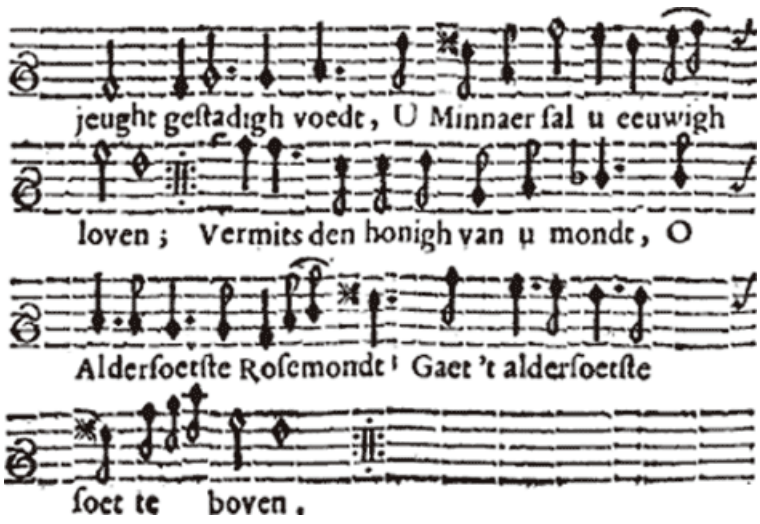
jeught geſtadigh voedt, U Minnaer ſal u eeuwigh
loven; Vermits den honigh van u mondt, O
Alderſoetſte Roſemondt! Gaet 't alderſoetſte
ſoet te boven.

jeught gestadigh voedt,
U Minnaer sal u eeuwigh loven;
Vermits den honigh van u mondt,
O Aldersoetste Rosemondt
Gaet 't aldersoetste soet te boven.

2. O Schoonste! die het schoonste schoon
Ghekreghen hebt alleen tot loon;
VVat zijn toch lelyen en roosen
En alles wat de aerde gheeft?
Vermits de schoonheyt in u heeft
Al over-langh haer plaets verkoosen.
3. Daer is gheen soetigheyt, gheen glans,
By u volmaeckte Maeghde-krans,
O peerel! oyt te verghelijcken.
Ghy zijt soo soet en schoon van aert,
Dat alles schijnt met u ghepaert,
Dat oyt een Nimphje kan verrijcken.

Chanson nouvelle,

A la plus belle.
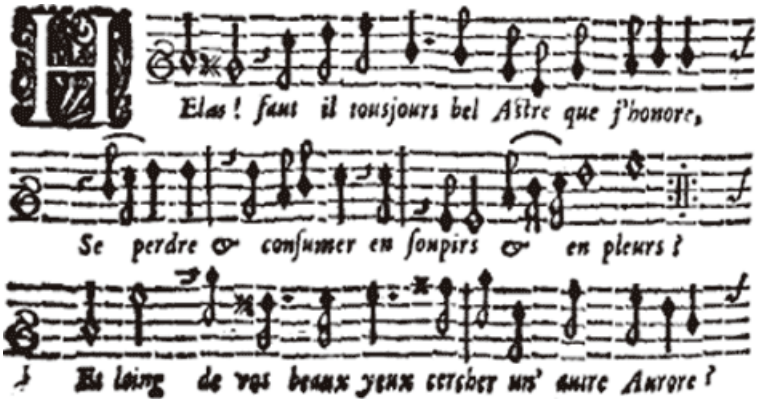
Elas! faut il tousjours bel Astre que j'honore,
Se perdre & consumer en soupirs & en pleurs?
Et loing de vos beaux yeux cercher un' autre Aurore?

H*Elas! faut il tousjours bel Astre que j'honore,*
Se perdre & consumer en soupirs & en pleurs?
Et loing de vos beaux yeux cercher un' autre Aurore?
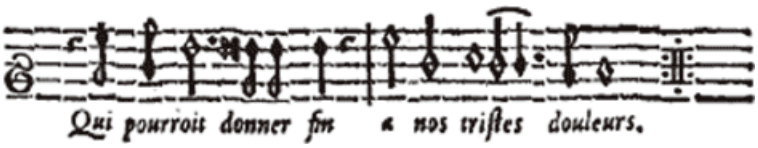
Qui pourroit donner fin a nos tristes douleurs.

2. *Non, cher & noble object, je ne le puis pas croire;*
Vn coeur de Suere & miel n'a que trop de douceur,
Pour combler un amant d'une parfaitte gloire,
Et luy faire gouster un eternel bonbeur.

3. *C'est doncques a ce coup, que je perdray la vie,*
Plustost que de n'aymer les graces & beautez
d'Vn si rare ornement que la belle Sylvie,
Dont la plus noble ville a veu tant de clairtez.

Liedeken,

Stemme: *Lest was ick met mijn Rosemond.*

LEst als de Herderin Diaen
Met Phyllis nae het veldt soud gaen,
Daer Amaril en al de rey
Haer vrolijck maeckten by de Mey,

2. Die Pan niet verde van het strandt
Tot lof van Thetis had gheplant;
VVas op die tijdt een yeder een
Van alle kanten op de been.

3. De menschen liepen uyt de Stadt
En volghden al het selfde padt.
De konst-godinnen al ghelijck

Verlieten oock haer çierlijck Rijck.

4. Apollo selfs die nimmermeer
Hem laet verlocken door het weer
Als in de beste tijdt van 't jaer,
Laet hem met Pallas vinden daer.

5. Een yeder een die was belust
Te sien wat daer was toe-gherust,
Daer al de Herders van het veldt
Haer hutten hadden neêr ghestelt.

6. De een dacht op een soet gheluyt,
Op Clavecymbal, Veel of Luyt,
De ander op een Pastorael
Ghemaeckt in d'een of d'ander tael.

7. Maer die het hier op had ghemunt,
Die wierdt al vry noch meer vergunt,

Een yeder was ghenoegh verheught
Al nae de wyse van de jeught:
8. VVant d'eene voor en d'ander naer,
Die kreegh daer haest een wederpaer.
Die 't noyt en hadt ghehadt in 't sin
VVierdt haest bevanghen van de Min.
9. Schoon Tryntje die al langhe tijdt
Van moye Melis was ghevrijt,
Die sloegh de koop toe oock juyst toe.
Het vryen gingh ick weet niet hoe.
10. Verweende Floris die in 't veen
Gheloopen had een blaeuwe scheen,
Die raeckten oock doe aen de meydt,
Om dat hy 't daer had aen-gheleyt.
11. Daer boven noch een grooten hoop

Die maeckten t'samen daer de koop.
Een yeder sey die vryen wil
Die stae ten minsten nu niet stil.

12. VVy zijn nu op het rechte padt,
Het gaet al of het voeten had.
Die nu niet weet een soet bedryf,
Raeckt noyt fijn leven aen het wijf.

13. Maer 't gingh ghewisch al reedlijck an;
De meeste hoop bleef aen de pan.
Het was al Bruyloft voor en naer
De tijdt van een volkomen jaer.

14. Daer gingh niet eene weeck voorby
Of Pan die raeckten aen den bry.
Amphion door sijn soet accoort
VVierdt garen over al ghehoort.

15. Geen Feest en wierdt ten eynd gebracht
Daer Orpheus niet wierdt groot gheacht.
Iae yeder Feest had dese dry;
En noch de gantsche Nimphen ry.

Liedeken,

Stemme: *Die mindt die lijdt veel pijn.*

ICk decke vast den brandt
Die ick soo menighmael van Cupido heb geleên:
Eylaes! mijn swacke handt
Verdrijft in 't minste niet mijn suchten en gheween,
VVant al is 't dat ick wel doe mijn best,

't Is om niet ghedaen, 't komt doch alles uyt op 't lest.

2. Hoe qualijck is 't om doen?
In 't vyer van 't bittre wicht en seer schadelijck fenijn
Een jeudigh hert te voên,
En te toonen oyt een vriendelijck aenschijn?
't Kan niet zijn, men blijft in eenen standt,
Tot dat de pylen al zijn gantschelijck verbrandt.

3. Het vyer vonckt in het hert,
En hoe men sich oock veynst, in 't aensicht blijft nochtans
Een vonck van bittre smert,
Die onse sin vervalscht, en berooft van betre kans:
Alsoo dat, wat dat men doet of laet,
Altijdt is een pyl of twee die ons verraedt.

Liedeken,

Stemme: *Soete Herderin.*
In een t'samen-spraeck tusschen Thyrsis en Galathé.

Thyrsis.
SOete Galathé,
'k Heb u al den nacht
Met mijn Lammer-vee
Op dees plaets ghewacht.

Galathé.
VVel wie hoor ick spreken
Is 't mijn Thyrsis niet?
Die daer leyt versteken

By het jeudigh riet.

Thyrsis.

2. Iae het Herderin,
't Is u trouwen knecht,
Die nae uwe sin
Syne paden recht.
Nimph u langh afwesen
Heeft my seer bedroeft,
VVant met groote vreese
Heb ick u vertoeft.

Galathé.

3. Thyrsis ick ben bly
Dat ghy zijt ghesont,
En in uwe zy
Van gheen beest ghewondt:

Laet ons vast beklyven,
En in alle noodt
By malkander blyven,
Iae oock tot de doodt.

Thirsis.

4. Nimph de druck en leet
Sal ons duncken kleyn,
VVant de trouwen eedt
Maeckt de smert ghemeyn.
Ick wil u nae-jaghen
In het dorre sandt,
In de groene haghen,
Of een ander kandt.

Galathé.

5. Thirsi volght de paên

Van u Galathé,
Soo sult ghy wel gaen
Met u wolligh vee:
VVant alwaer de weyden
't Allergroenste bloên,
Daer is voor ons beyden
Meest van al te doen.

Liedeken,

Stemme: *Languissant au bord de Seyne.*

KLaghend' in de groene velden
By een loopende rivier,
Hoor ick yeder vreughdt vermelden,

En Pan spelen op de lier.

2. Maer 't en kan my niet vermaken,
VVant een ander mans gheluck
Komt my met sijn prickel raken,
En vermeerdert al mijn druck.

3. Dan wensch ick niet meer te leven,
Dan ghenaeckt mijn leste uur,
En dan schijn ick als begheven
Van de voedende natuur.

4. VVant mijn innerlijcke krachten
Zijn van alle hulp ontbloot,
En en hebben niet te wachten
Als de wreedtheydt van de doot.

Liedeken,

Stemme: *Ioüons au verd ma Maistresse.*

LAet ons in de vreughdt volherden
Soo langh als het wesen magh,
Laet ons niet verwonnen werden
Van het bitterlijck gheklagh.

2. 't Is de vreughdt die ons doet leven,
't Is de vreughdt die ons doet zijn,
Vrolijck sonder druck of beven,
By het eten en de wijn.

3. VVy zijn niet by een ghekomen

Om van leedt te doen vermaen,
VVant die sulcks heeft voor-ghenomen
Bidden wy van hier te gaen.

4. Niemandt kan ons welkom wesen
Als die kluchjes met ons speelt;
Niemandt werdt by ons ghepresen
Die de soetigheyt verveelt.

5. Spel en jock kan ons behaghen,
Blyschap is ons medecijn;
Vreughdt is 't daer wy eerst nae vraghen,
Vreughdt sal oock het leste zijn.

Liedeken,

Stemme: *Vne adorable Vranie.*

DIe in sijne jonghe jaren
Met het blinde Venus kindt
Sonder Nectar is ghevaren
Nae des liefdes Labyrinth;
Die klaeght en treurt al in 't begin
Over de ontrouw van de Min.

2. Die sijn jeught heeft gaen verkoopen
Eer sy recht in 't bloeyen was,
En de Min heeft nae gaen loopen
Als sy broos was als een glas:
Die klaeght, &c.

3. Die sijn draet heeft vast gaen maken
Aen een kloentje sonder end,
VVaer van hy niet los kan raken
VVaer dat hy hem keert of wendt;
Die klaeght, &c.
4. Die des maeghdoms vrye palen
Heeft met impost overlaên,
En sijn sinnen laten dwalen
In een onbekende baen;
Die klaeght en treurt al in 't begin
Over de ontrouw van de Min.

Vasten-avondt-liedeken,

Stemme: *Ha que Marget est plaisante.*

LEst was Keesjen in de vasten
Op een pankoecks feest ghenoot,
Doe was niemandt van de gasten
Van de soete vreughdt ontbloot:
VVant hy speelden om een duyt
Voor een yeder op de fluyt.

2. Iapic speelden op het veeltjen,
Tryntje maeckte groot gheschal,
Iorden dansten met ons Neeltjen,
't VVas by Keesjen niemendal;
VVant hy, &c.

3. Kloentje speelden met sijn maetje
Op de lepels en de tangh,
Pietje tapten eens van 't vaetje,
Maer ons Keesje gingh sijn gangh;
VVant hy, &c.

4. Al de maets van Bacchus feesten
Liepen haestigh tot de pan,
Keesje 't puyckje van de geesten
Hielt tot op het lesten an;
VVant hy speelden om een duyt
Voor een yeder op de fluyt.

Liedeken,

Stemme: *Lanturulu.*
In een t'samen-spraecke tusschen Coridon en Sylvia.

Coridon.
'**K** Heb al veele daghen
Soete Herderin,
Aen u op-ghedraghen
Mijn oprechte Min,
Maer ghy zijt ghebleven
Van my altijdt even schu,
Lanturlu, lanturlu,
Van my altijdt even schu.

2. Al mijn bitter klaghen
Slaet ghy in de windt,
't Kan u niet behaghen
Dat ghy werdt bemindt;
Al mijn dienstigheden
Zijn van gheender waerden nu.
Lanturlu, &c.

3. Schoonste Veldt-Godinne
Hoe zijt ghy soo straf?
Laet u toch verwinnen,
Leght u gramschap af.
Laet de stille stonden
Komen nae een felle buy.
Lanturlu, &c.

4. Siet nae Amarillis,
Siet nae Galathé,
Keert u eens tot Phillis,
En het jonghe vee:
Die seer zijn gheneghen
Tot des Herders soet gheluy,
Lanturlu, &c.

5. Soo sult ghy verkleenen
Al mijn droef gheklagh,
En my eens verleenen
Een ghewenschten dagh;
Dat ick niet sal wesen
Soete Nimphje sonder u.
Lanturlu, &c.

Sylvia.

6. Al u droeve reden,
Al u veldt-gheschrey,
Al u vriend'lijckheden
Al u soet ghevley,
Vol beveynsde streken,
Maken my noch meerder schu.
Lanturlu, &c.

7. 'k Heb u soo veel malen
Laten henen gaen,
En u laten dwalen
Op een losse baen,
Sou ick nu in 't leste
Gunst bewijsen teghens u?

Lanturlu, &c.

8. Ghy zijt onghestadigh
In u gantsche daedt,
Ick blijf onghenadigh
En in eenen staet,
Om dat myne sinnen
Achten op gheen vremt gheluy.
Lanturlu, &c.

9. Hoe sou ick vertrouwen
Oyt op uwe Min?
Hoe sou ick behouwen
Oyt in mijnen sin?
Al de valsche klachten

Die ghy storten overluy.
Lanturlu, &c.

10. Daerom laet u klaghen
Vlieghen in de windt,
VVilt my niet meer vraghen
VVie ick heb ghesint:
VVant ick sou niet kunnen
Leven immermeer met u,
Lanturlu, lanturlu,
Leven immermeer met u.

Op de heerlijcke Overwinninghe van de stercke en wijdt-vermaerde stadt Hulst.
Mitsgaders De Forten daer omtrent.
Door sijn Hoogheydt mijn Heere den Prince van Oranjen, &c. Op den vijfden November, in 't Iaer 1645.

Op de vvyse: *Van den verlooren Graef Iohan.*

VLaend'ren, wat zijt ghy verleghen
Nu de Prins heeft Hulst ghekreghen?
Daer ghy vreesde gheen ghevaer
In het laetste van het jaer.

VVel hoe! laet ghy a verrassen,
En vergheet ghy op te passen
Nassauw, Moervaert, Sint Ians Steen?
Ey! waer zijn de sinnen heen?

2. En 't beleyt van uwe Helden
Die haer kloeckheyt eertijdts melden?
VVat! ghy leght gheheel in 't sant
Met u alderwaertste Sant.
En u Priesters, en u Papen
Hebben haer ghety verslapen,
Iae vergheten hare Mis
Die soo wonder dienstigh is.
3. Sinte Pieter wilt ons helpen,
En sint Iacob met u schelpen
Roept ghy nu: maer 't is te laet;

Fred'rick eet al van 't ghebraet
Dat het Landt van VVaes kan gheven,
En de velden daer beneven.
Alles past op sulcken Heldt,
Die soo licht sijn vyandt velt.

4. Bidt de vrouw van Scherpenheuvel,
Daer de wond'ren al te euvel
VVierden over langh ghedaen,
'k VVed sy sal u niet verstaen:
VVant de donder der Cartouwen
Heeft 't ghehoor haer op doen houwen.
Al haer wond'ren zijn te niet
Nu men sulcken wonder siet.

5. VVonder is de Heer der Heeren!
Die sijn wond'ren doet vermeeren

Door het kloeck en wijs verstandt
Van de Vorsten van ons landt.
Uwe Santen moeten wijcken,
En voor Godt haer vlagghen strijcken:
Dit seydt selfs u snoô ghebroet
Dat ghy in u boesem voedt.

6. Al u Papen gaen nu preecken
Dat God Geus begint te spreecken;
En der Geusen Leydtsman is.
Iae dat is Hy voor ghewis.
Kont ghy dat nu eerst'lijck mercken
Soo zijt ghy wel botte Klercken;
En ghy hebt in dit saysoen
Brillen sonder tal van doen.

7. Maer wat baten kaerssen, brillen,

Als de Uylen niet en willen
Sien nae 't hoogh verheven licht
Dat ons Nederlandt verlicht?
Laet ons tot dat Licht ons wenden,
En ons Lofghesanghen senden
Met een nederigh ghemoet
Tot het alderwaerdste goedt.

8. Soo sal Godt steeds op ons dencken,
En met meerder vreughdt beschencken:
Iae ons gheven tot een schat
Onse† Vaderlijcke Stadt
Eer een jaer sal zijn verloopen.
Dit wil ick van herten hoopen;
En besluyten mijn ghedicht
Tot ghemeyn vermaeck ghesticht.

†*Antwerpen.*

Liedeken,

Stemme: *Wy souden om de vlam van onse min te blussen.*

NAe dat ick langen tijdt mijn Schaepjes had gaen weyden
Ontrent het groene wout en d'aenghename heyden,
Niet verde van de stadt daer Phoebus wierdt geviert,
En Pallas alle jaer met Lauwer-krans geçiert;

2. Soo sey een yeder een: wat mach doch Thyrsis maken?
Hoe loopt en draeft hy soo? en kan hy niet geraken
Tot 't eynde van sijn wensch? en houdt sijn Herderin
Noch van sijn jeudigh vee noch van sijn trouwe min?

3. Sal Sylvia niet eens sijn droevigh klagen hooren?
   En is hy niet geacht? is al sijn hoop verlooren?
   Verlaet hy sich vergeefs op haren soeten aert?
   Is sijn stantvastigheyt geen wederliefde waerdt?
4. Den herder Coridon, die juyst op dese reden
   Met sijne Herderin quam uyt het bosch getreden,
   Die gafhier antwoordt op: De reên van hem gemelt,
   Die wierden metter haest alsoo op schrift gestelt.
5. Silvie d'eele Maeght, de kroon der Herderinnen,
   Die door haer soet gelaet een yeder kan verwinnen,
   En denckt om Thyrsis niet, haer sinnen en verstant
   Zijn tegen sijn beleyt gelijcklijck aen gekant.
6. VVat dat den Herder acht en kan haer niet behagen,
   Hoe soud een Herderin oock nae Cupido vragen?
   De vryigheyt van 't landt, de jacht van 't wilt gediert,

Die werden bey by haer al vry wat meer geviert;
7. Soo Thirsis liefde draeght, daer is niet aen gelegen,
Sylvie houdt haer cours sy laet haer niet bewegen.
Raeckt yeder een de min, sy blijfter van bevrijt;
Sy overwint het al, jae selver oock den tijdt.

Liedeken,

Stemme: *Ey lieve spaert u kusjes wat.*

WAt is het soete Rosemond,
Dat ick van u coralen mondt
Een eenigh kusje mach ontfaen,
Soo ick alleen na huys moet gaen?
2. Ten is my om het kusje niet,

Schoon ick veel vreughdt daer door geniet,
Het is my om het soetste soet
Dat ghy in uwen boesem voedt.

3. Mijn hert is langh by u geweest,
En ick heb t'aller-tijdt mijn geest
Gestelt nae u bevel en sin,
Op hoop van uwe weder-min.

4. Schenckt my u hert in tegenpandt,
O schoonste Peerel van het landt!
U dienaer sal genesen zijn,
En spreken nimmermeer van pijn.

5. Mijn tweede Ziel verhoort mijn beê,
En geeft dat ick in rust en vreê
Mijn levens tijdt verslyten magh,
En weten van geen droef gheklagh.

6. Schoon ghy van duysent werdt bemindt.
Ick wed ghy geen getrouwer vindt,
Als die die hier en over al
U groote gaven roemen sal.
7. 't Is Thyrsis over-soete Maeght
Daer van mijn droeve stem ghewaeght,
Die Thyrsis die niet leven kan
Ten zy hy werdt u echte man.
8. Maeckt eens een eynd van straffigheyt,
En geeft hem toch een goet bescheyt;
VVant soo dit niet en kan geschiên
Soo sult ghy Thyrsis niet meer sien.
9. Soo moet dien droeven Herder gaen
Daer niet als dorre struycken staen,
Al waer men van geen roosjes weet,

Maer wel van alderhande leet.

10. Bedenckt u schoonste en soetste beelt,
VVaer in des werelts luyster speelt,
VVaer in al wat nae soetheyt sweeft
Volkomentlijck haer woonplaets heeft.

11. Princesse oorsaeck van mijn pijn,
Ick hoop ghy sult geneester zijn,
Mijn hert is door u oogh ghewondt,
Ey maeckt het wederom gesondt.

12. Den Hemel heeft ons langh gepaert,
En alles is voor u gespaert,
Ghy zijt geweest, ô Veldt-Godin!
Altijdt het wit van myne min.

Liedeken,

Stemme: *Ioüons au verd ma Maistresse.*

Op het spreeck-woort:
Niet aenhouden doet niet verkrijghen.

LEstmael gingh ons Kees uyt vryen,
VVat hy had in 't eerst soo breedt;
Nu soo laet hy 't sachjes glyen,
Hy acht Fytje niet een beet.

2. Niemandt mocht hy by haer luchten,
Nimmer was hy daer van daen,
Yeder most terstont gaen vluchten
Als hy Keesjen daer sagh staen.

3. Maer wat dunckt u van die Iorden?
Als een yeder vast besluyt,
Dat sal wis een hylick worden;
Soo scheyt hyder mooytjes uyt.
4. Die te vooren in dry weecken
Meer als twee paer schoenen sleet,
Gaet de Vryster niet eens spreken,
Die en achtse niet een beet.
5. Ionghmans soeckje te bedyen
En volght desen regel niet.
Onbedacht te zijn in 't vryen
Baert niet anders als verdriet.

Liedeken,

Stemme: *'t Was wel eertijdts vry wat wonders.*

Op het spreeck-woort:
Quicunque Amat jam oblitus est sui.
Dat is:
Een yeder dient dit wel te weten,
Die mint die heeft sijn selfs vergeten.

YEmandt die de Min wil vieren,
Yemandt die het Venus Kindt
Met een Lauwer-krans wil çieren,
Moet in 't eerste wesen blindt.

2. Moet in 't eerste leeren mallen,
En met kinder schoenen gaen,
Anders sal hy licht'lijck vallen,
En verdwalen van de baen.
3. VVie sijn selfs niet kan vergeten,
VVerdt vergeten van de min;
Yeder dient dit wel te weten,
En te volgen dit begin.
4. VVyse hoofden, gryse hayren,
Trotse geesten vol van gal,
Die laet Venus licht'lijck varen,
Die en achtse niemendal.
5. Hier en moet geen wijsheyt wesen,
Boertigheyt en vrolijckheyt
VVerden aldermeest gepresen

Met een vriendelijck beleyt.

6. Yemandt die sijn kindtsche jaren
Sonder Min heeft door-gebracht,
Sal daer nae seer swaerlijck paren,
Mits hy weynigh werdt geacht.

7. 't Vryen kan niet qualijck vallen
Als men maet en regel houdt.
Daerom Vryers wilje mallen,
Doet het liever jongh als oudt.

Liedeken,

Stemme: *Languissant au bord de Seyne.*

Op het spreeck-woort:
Neemt van liefde moeyt' en pijn,
De liefde sal gheen liefde zijn.

SOeckter yemandt wat te vangen,
Soeckter yemandt wat te gaen,
Die en moet sijn net niet hangen
Daer hy sonder sorgh kan gaen.

2. Die en moet hem niet begeven
Buyten alle moey'lijckheyt,
VVant het is een Minnaers leven
Dat hy langh sijn liefste vleyt.

3. Door veel loopen ende jagen
Vanght de Iager 't wilt gediert,
Door veel suchten ende klagen,
Vanght een Minnaer die hy viert.
4. Hier en moet eeen traegheyt wesen,
Alles dient hier wel betracht.
Vryers die voor moeyte vreesen
VVerden niemendal geacht.

EYNDE.

Register der Christelijcke en Vermaeckelijcke Gesangen.

ALS ick matigh heb gegeten.	24
Als ick laetstmael uyt, &c.	136
Als Sylvander lest, &c.	186
Als ick lestmael uwe stralen.	203
Benaeuwde Ziel hoe zijt ghy, &c.	83
By d'oogen van mijn Lief is, &c.	167
Blijft wassen bloempjes van, &c.	195
Begaefde jeught, die door u, &c.	99

De eerste mensch de Vader, &c.	5
Die door de Heer als herder, &c.	34
Die man die is wel saligh in, &c.	58
De Heer die is mijn Herder, &c.	63
De Heer besit het aerdsche dal.	63
Doet eens u hert en oogen open.	88
Die in sijne jonge jaren.	227
Eylaes! wat is de mensch.	92
Ey Herderin wilt u beraden.	108
Ghy knechten die den Heer, &c.	48
Groot licht! dat door u, &c.	174
Hoe heerlijck is 't de vrede, &c.	43
Hoe komt het dat ghy u, &c.	18[...]
Het klaer en glinsterende licht.	190
Heeft dan Rosemond vergeten.	199
Helas! faut il tousjours bel, &c.	212
Ick sal den grooten Godt, &c.	68
Ick sal op u ghedurigh hoopen.	79
Ick kies het eensaem wout, &c.	118
I'ay quitté le bord de Seyne.	122
Indien men soete Galathé.	131
Ick heb nu onlanghs aen, &c.	160
Ick decke vast den brandt.	218
'K wil mijn Ziel tot u verheffen.	66
'K heb op eenen tijdt bemindt.	139
'K had u dagh gemeynt te, &c.	147
'K hoor de Dortsche, &c.	155
'K sie de driemel drie, &c.	176
'K sagh u lieffelijcke lonckjes.	201
Klagend' in de groene velden.	223
'K heb al veele daghen.	231
Laet u dienstknecht gaen in, &c.	71
Las! ou fuis tu Isabelle.	182

Lest als de Herderin Diaen.	214
Laet ons in de vreught, &c.	225
Lest was Keesjen in de vasten.	229
Lestmael gingh ons Kees, &c.	248
Mijn tongh is tot u lof bereydt.	50
Mijn Godt! hoe seer ellendigh zijn die lieden.	22
Mits Godt alleen regeert.	53
Men siet dat by een yeder een.	106

Ma chere Aminte quand je vois. 145
Nimphjes van 't vermaerde, &c. 101
Nae dat ick langen tijdt, &c. 242
O Heer! soo haest ick uyt, &c. 10
O milde Heer! die door, &c. 17
O Heer wat gheeft dit dal. 31
O Heer hoort mijn suchten aen! 36
O Heer! die ons tot kind'ren, &c. 38
O Heer ghy hebt tot uwen, &c. 41
O Godt die in den Hemel, &c. 45
O Christo Godes Soon! 56
O schoonste Sylvia. 110
O Galathé begaefde maeght! 164
O Phillis peerel van de jeught. 170
O Soetste! die met 't soetste, &c. 209
Phillis die met u soet gelaet. 115
Rosemonde soo geen bloemen. 149
Soo langh mijn Ziel hier op, &c. 86
Schoonste Nimphje van het, &c. 104
Soo haest de Herders aen, &c. 151
Schoonste Phillis de bloem, &c. 207
Soete Galathé. 220
Soeckter yemandt wat te, &c. 253
Thyrsis ginck sijn schaepjes, &c. 126
'T was wel eertijdts vry, &c. 142
Thyrsi die aen Rosemond. 193
Thyrsi die de weyden. 205
Van dat ghy Heer uyt Eden, &c. 12
Vervult met veele smerten. 8[1]
Vlaend'ren, wat zijt ghy, &c. 237
Wie is die mensch, mijn, &c. 60
Wilt Godt de Heer met, &c. 76
Wat heb ick al verdriet en, &c. 90

Wanneer ick laetst op 't, &c. 128
Wat hebben schoone, &c. 158
Wat isser Damon dat u quelt. 166
Wanneer ick laetst aen Galathé. 178
Wanneer ick by mijn, &c. 188
Waer heen mijn Rosemond? 192
Wel sal dan altijdt Rosemond. 197
Wat is het soete Rosemond. 244
Yemandt die de min wil vyeren. 250

E Y N D E.